

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουλίου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 184

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

- N. Δ. 1523. Περὶ διορισμοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τοῖς Σ. Ε. Κ. ... 1
- N. Δ. 1524. Περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1118 τῆς 18 Φεβρουαρίου — 13 Μαρτίου 1942 «περὶ καθορισμοῦ τῶν θέσεων Συμβολαιογράφων τοῦ Κράτους κλπ.» ... 2
- N. Δ. 1525. Περὶ ἀνατροπῆς πωλήσεων ἀκινήτων δημοσίων ὑπαλλήλων. ... 3
- N. Δ. 1526. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀρθροῦ 10 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1937 Διατάγματος «περὶ τῶν ἐπενεχτέων οἰκονομῶν ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης». ... 4
- N. Δ. 1527. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν κλπ. διατάξεων τοῦ Νόμου 1641 ... 5
- N. Δ. 1528. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2844/1941 Α. Ν. καὶ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942—1943. ... 6

- N. Δ. 1529. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐξόδων ὑποδήσεως ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942—43 ὑπ' ἀριθ. 1310 Ν. Διατάγματος 7
- N. Δ. 1530. Περὶ ἀναθέσεως καθηκόντων Γενικοῦ Γραμματέως Γενικῆς Διοικήσεως εἰς ἀντιπρόσωπον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. ... 8
- N. Δ. 1531. Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιαστασίου βροχῶν καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν. ... 9
- N. Δ. 1532. Περὶ ἀναπροσαρμογῆς ἐνοικίων ἰχθυοτροφῶν ὑδάτων. ... 10
- N. Δ. 1533. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554/1941 Ν. Διατάγματος «περὶ διακανονισμοῦ απαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Πολέμου 1940—1941» ὡς ἐνσωποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 757/1941 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἀρθροῦ 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554/41 Ν. Διατάγματος» καὶ κωδικοποιήσεως ὁμοτερων τούτων εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον» ... 11

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1523/1942.

Περὶ διορισμοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τοῖς ΣΕΚ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθ. Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ ὀρίξῃ ὡς Κυβερνητικὸν Ἀντιπρόσωπον παρὰ τοῖς Σ.Ε.Κ. ἀντὶ τοῦ προβλεπόμενου ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων καὶ ἀνώτερον τεχνικὸν μὲ ἀρκούσαν πείραν περὶ τὰ Σιδηροδρομικὰ ὑπὸ τὸν ἐφεξῆς τίτλον «Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τοῖς ΣΕΚ.».

Ἄρθρον 2.

Καθήκοντα τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου παρὰ τοῖς ΣΕΚ. εἴτε τοῦ προβλεπόμενου ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων, εἴτε τοῦ διὰ τοῦ παρόντος ὀριζομένου, εἶναι :

α) Ἡ συμμετοχὴ του εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν Σ.Ε.Κ. πρὸς μεταβίβασιν τῶν ἐπὶ παντὸς σοδαροῦ ζητήματος ἀπόψεων τοῦ Ὑπουργείου.

β) Ἡ συμμετοχὴ του εἰς τὰ ὑπὸ τῶν ἀρθρων 89 καὶ 102 τοῦ Γενικοῦ Κανονισμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐξωτερικῆς Ὑπηρεσίας προβλεπόμενα πειθαρχικὰ Συμβούλια, δυνάμενον

νὰ ἀναπληρῶται ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε ὀριζομένου ἀντιπροσώπου

γ) Ἡ συμμετοχὴ του εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Νόμου 5613/27)8) 1932 συσταθὲν Συμβούλιον Προσωπικοῦ παρὰ τοῖς Σ.Ε.Κ. δυνάμενον νὰ ἀναπληρῶται ὑπὸ τοῦ μέχρι τοῦδε ὀριζομένου ἀντιπροσώπου.

δ) Ἡ παρακολούθησις τῆς ταχείας ἐκτελέσεως τῶν διαταγῶν τοῦ Ὑπουργείου ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῶν ΣΕΚ, ἰδίᾳ ἐπὶ ζητημάτων γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

ε) Ἡ ὑποδοχὴ καὶ συνδρομὴ εἰς τὸν σύνδεσμον τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῶν Σ.Ε.Κ. μετὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ ταχείαν ρύθμισιν τῶν ἐκάστοτε ἀναφυσμένων ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων.

στ) Ἡ γενικὴ ἐποπτεία ἐπὶ τῆς ὅλης κανονικῆς καὶ ρυθμικῆς λειτουργίας τοῦ Δικτύου ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ, περὶ ὧν ἀναφέρει ἐγκαίρως εἰς τὸν Ὑπουργὸν πρὸς λήψιν τῶν πάσης φύσεως ἐνδείκνυμένων μέτρων.

Ἄρθρον 3.

Ἡ πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν Σ.Ε.Κ. τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου εἶναι ἡ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Σ. Ε. Κ.

Ἄρθρον 4.

Ὡς μηνιαία ἀποζημίωσις τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος διοριζομένου Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν

ΣΕΚ. όρίζεται τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Γενικοῦ Διευθυν-
τοῦ τῶν Σ.Ε.Κ.

*Άρθρον 5.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Νομοθετικὸν
Διάταγμα καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

• Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥ-
ΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

• Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
καὶ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1524)1942

Περὶ παρατάσεως προθεσμίας τοῦ άρθρου 15 τοῦ Νομοθε-
τικοῦ Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1118 τῆς 18ης Φεβρουα-
ρίου—13 Μαρτίου 1942 «περὶ καθορισμοῦ τῶν θέσεων
Συμβολαιογράφων τοῦ Κράτους κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος
ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρ-
μοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων
διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

*Άρθρον 1.

Ἡ ἐν ἄρθρῳ 15 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1118
τῆς 18 Φεβρουαρίου—13 Μαρτίου 1942 «περὶ καθορισμοῦ
τῶν θέσεων συμβολαιογράφων τοῦ Κράτους κατὰ Ἐιρηνοδι-
καιακὰς περιφέρειας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προθε-
σμία παρατείνεται ἀπὸ τῆς λήξεώς της μέχρι τέλους Σε-
πτεμβρίου 1942.

*Άρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ
τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

• Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ,
Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

• Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1525)1942

Περὶ ἀνατροπῆς πωλήσεων ἀκινήτων δημοσίων ὑπαλλήλων

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀ-
πριλίου)2 Μαΐου 1941 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς
Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφα-
σίζομεν καὶ διατάσσομεν :

*Άρθρον μόνον.

1. Συμβάσεις πωλήσεως συναφθεῖσαι πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ
παρόντος, ἀφαιρῶνται ἀκίνητα βεβαρυμένα δι' ὑποθήκης πρὸς
ἀσφάλειαν δανείου χορηγηθέντος τῷ πωλητῇ δημοσίῳ ὑπαλ-
λήλῳ παρὰ Νομικοῦ προσώπου κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων
4202 καὶ 6449, ἀνατρέπονται: α') ἂν ὁ ἀγοραστής, μὴ ὢν
δημόσιος ὑπάλληλος, παρεκράτησε μέρος τοῦ τιμήματος ἀνευ
συναιδέσεως τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ πρὸς
αὐτὸν χρέους καὶ ἐπὶ ἐν τοῦλάχιστον ἔτος ἀπὸ τῆς συντάξεως
τοῦ πωλητηρίου συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου καθυστέρησε ταύ-
την καὶ β') κρατῶνται ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πωλητοῦ δημο-
σίου ὑπαλλήλου κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον αἱ πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ
δανείου τοκοχρεωλυτικαὶ δόσεις.

2. Ἡ ὑπαρξὶς τῶν διὰ τὴν ἀνατροπὴν τῆς ἀγοραπωλησίας
ἀπαιτούμενων ἔρων βεβαιῶνται αἰτήσαι τοῦ πωλητοῦ δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου δικάζοντος ἐπ' ἀναφορᾷ,
καλούμενου ὡς τοῦ ἀγοραστοῦ.

3. Καταστάσεις τελεσιδικίας τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην
παράγραφον ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ἡ ἀγοραπωλησία ἀνατρέ-
πεται καὶ ἡ κυριότης ἐπανέρχεται τῷ πωλητῇ, ὅστις ὀφείλει
νὰ ἀποδώσῃ τῷ ἀγοραστῇ πᾶν καταβληθέν λόγω τιμήματος
ποσὸν ὁλόκως.

4. Δικαιώματα τρίτων ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου ἐν τῷ μεταξύ κτη-
θέντα δὲν θίγονται διὰ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος
διατασσόμενης ἀνατροπῆς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, ἔχοντας χαρακτῆρα συντακτικόν,
ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς
Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

• Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ,
Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

• Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(4)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1526)1942

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ άρθρου 10
τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1937 Διατάγματος «περὶ τῶν ἐπε-
ρετικῶν οἰκονομιῶν ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις ἀρμοδιότητος
Ὑπουργείου Δικαιοσύνης».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀ-
πριλίου)2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν

ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1937 Διατάγματος «περὶ τῶν ἐπενεκτέων οἰκονομικῶν ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Δικαιοσύνης» παρεχόμενη μηνιαία ἀποζημίωσις ἐκ δραχμῶν χιλίων (1.000) εἰς τοὺς ἱατροδικαστὰς παρὰ ταῖς Εἰσαγγελίας Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ δαπάνης τῶν ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μεταβάσεως τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας ὡς καὶ δι' ἀγορὰν καὶ συντήρησιν νεκροτομικῶν ἐργαλείων καὶ ἐπιδεσμικῶν εἰδῶν καὶ σκευῶν παρέχεται ἀπὸ 1 Ἰουνίου 1942 εἰς τοὺτους καὶ τοὺς παρὰ ταῖς ἄνω Εἰσαγγελίαις ἀπεσπασμένους πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας Στρατιωτικοὺς ἱατροὺς, διατιθεμένη μόνον δι' ἀγορὰν καὶ συντήρησιν νεκροτομικῶν ἐργαλείων, ἐπιδεσμικῶν εἰδῶν καὶ σκευῶν.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1942 ἡ μηνιαία δαπάνη δι' ἐξόδα κινήσεως δι' αὐτοκινήτου, ποδηλάτου ἢ ἄλλου μεταγωγικοῦ μέσου ἐντὸς τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Πρασσεῶν αὐτῶν τῶν ἀνωτέρω ἱατροδικαστῶν καὶ τῶν ἀπεσπασμένων εἰς τὰς Εἰσαγγελίας ταύτας πρὸς ἐκτέλεσιν ἱατροδικαστικῆς κλπ. ὑπηρεσίας στρατιωτικῶν ἱατρῶν ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης εἰς ποσὸν μὴ θυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμὰς 15.000, γοησιμικοῦ διὰ προμήθειαν κινήτου ὕψους καυσίμου ὕλης καὶ διὰ μικροεπισκευὰς τοῦ ὀχήματος.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζεται ὁ διαχειριστὴς τῆς διατιθεμένης πιστώσεως καὶ ὁ τρόπος ἀποδόσεως λογαριασμοῦ.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(5)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀρ. 9. 1527) 1042

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομικῶν κλπ. διατάξεων τοῦ Νόμου 1641.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου) 2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσοντες:

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 εἶναι ὅτι ὡς τιμὴ πωλήσεως τῶν ἐν αὐτῇ ἀναφερομένων κινήτων ἐν γένει ἀξίων νοεῖται

κατὰ πρῶτον μὲν λόγον ἢ ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου ἀναγραφομένη τιμὴ τελευταίας προσφορᾶς ἢ ζήτησεως, μὴ ὑπαρχούσης δὲ τοιαύτης ἢ ἐν αὐτῷ σημειουμένη τελευταία τιμὴ τοῖς μητρητοῖς καὶ τοιαύτης μὴ ὑπαρχούσης ἢ σημειουμένη τελευταία τιμὴ ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἐν περιπτώσει δ' ἐλλείψεως οἷα ἀπόποτε τῶν τιμῶν τούτων, ἢ ἐν τῷ δελτίῳ ἀναγραφομένη τιμὴ τῆς προηγουμένης συναλλαγῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα μεταβιβαζομένων μεταγῶν, ὁμολογίων, ἰδρυτικῶν καὶ λοιπῶν τίτλων τῶν ἐμπορικῶν ἐταιριῶν, δημοσίων χρεωγράφων ἢ ἄλλων πάσης φύσεως κινήτων ἀξίων, εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ἐφ' ὅσον ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 χρόνος τῆς φορολογίας αὐτῶν ἐμπίπτει εἰς χρόνον, καθ' ὃν τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν εἶναι κλειστόν, πρὸς ἐξέυρεσιν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προίκας, ἢ εἰς δραχμὰς ἀξίας τῶν κινήτων τούτων ἀξίων προσδιορίζεται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων.

2. Ὡσαύτως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἐπομένων ἄρθρων προσδιορίζεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προίκας ἢ εἰς δραχμὰς ἀξίας τῶν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα μεταβιβαζομένων πάσης φύσεως κινήτων ἀξίων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν εἶναι εἰσηγμέναι εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, ὁ δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 χρόνος τῆς φορολογίας αὐτῶν ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1943 χρονικοῦ διαστήματος.

Ἄρθρον 3.

1. Συνιστᾶται παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν «Ἐπιτροπὴ προσδιορισμοῦ τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας τῶν κατὰ κληρονομίαν κλπ. μεταβιβαζομένων κινήτων ἀξίων», εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς ὁποίας ὑπάγονται.

α') Ὁ διὰ τὸν ὑπολογισμόν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προίκας προσδιορισμὸς καθ' ἑκάστην μῆνα τοῦ συνετελεστοῦ ὑπερτιμήσεως ἢ ὑποτιμήσεως τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν κινήτων ἀξίων ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν αὐτῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐλειτουργήσῃ τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν πρὸ τοῦ μηνός, ὃν ὁφθαλμὸς ἢ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς καί.

β') Ὁ διὰ τὸν ὑπολογισμόν ἐπίσης τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προίκας προσδιορισμὸς τῆς εἰς δραχμὰς ἀξίας τῶν μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν πάσης φύσεως κινήτων ἀξίων, ἐφ' ὅσον αὐταὶ μεταβιβαζόνται κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα, ὁ δὲ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 χρόνος τῆς φορολογίας αὐτῶν ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1943 χρονικοῦ διαστήματος.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον Ἐπιτροπὴ ἀποτελεῖται:

α') ἐκ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως, ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργεῖῳ Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

β') ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Οἰκονομικῶν Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἐνός τῶν

Διευθυντῶν τῆς αὐτῆς Γενικῆς Διευθύνσεως, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ,

γ') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθύνσεως Φορολογίας Προσόδων, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑπὸ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ παρὰ τῇ αὐτῇ Διευθύνσει Τμήματος Φορολογίας Ἀνωνόμων Ἑταιρειῶν.

δ') ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν Διευθύνσεως Ἑγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου Διευθυντοῦ τῆς παρὰ τῷ αὐτῷ Ὑπουργείῳ Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας ἢ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ,

ε') ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Διευθυντοῦ Ἀνωνόμων Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν καὶ Ἀσφαλιστικῶν Ἐπιχειρήσεων, ἀναπληρουμένου ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος ὑφ' ἑτέρου Διευθυντοῦ ἢ Τμηματάρχου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ,

στ') ἐκ τοῦ Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπόπτου τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του,

ζ') ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἑγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν Τμήματος Φορολογίας Κληρονομικῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του καὶ

η') ἐξ ἐνδὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑνώσεως Τραπεζῶν ἢ τοῦ Συνδέσμου Ἀνωνόμων Ἑταιρειῶν, ὁριζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου 3 καὶ μετέχοντος τῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ 3 διακρίσεις.

3. Ἡ Ἑνώσις Τραπεζῶν καὶ ὁ Σύνδεσμος Ἀνωνόμων Ἑταιρειῶν ὑποχρεοῦνται, ὅπως ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποβάλωσιν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν πίνακας περιλαμβάνοντας πέντε τοῦλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν ἐκάστης τῶν ὁργανώσεων τούτων, ἐκ τῶν πινάκων δὲ τούτων ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὁρίζει δι' ἀποφάσεώς του ἐξ ἐκάστης τῶν αὐτῶν ὁργανώσεων ἐν τακτικῶν καὶ ἐν ἀναπληρωματικῶν μέλος τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον Ἐπιτροπῆς. Οἱ ὡς ἄνω πίνακες δύνανται, αἰτῆσει τῶν ὡς ἄνω Ὀργανώσεων, νὰ τροποποιῶνται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἐκάστου ἔτους. Μὴ ὑποβαλλομένων τῶν ὡς ἄνω πινάκων, τὰ, περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος, τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβάνοντος ταῦτα ἐκ τῶν μελῶν τῶν ὡς ἄνω Ὀργανώσεων. Τῆς Ἐπιτροπῆς μετέχει προκειμένου μὲν περὶ μετοχῶν, ὁμολογιῶν κλπ. Τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ περὶ δημοσίων χρεωγράφων ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑνώσεως Τραπεζῶν, προκειμένου δὲ περὶ οἰασδήποτε ἄλλης κινητῆς ἀξίας ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Συνδέσμου Ἀνωνόμων Ἑταιρειῶν.

4. Τῆς Ἐπιτροπῆς προεδρεῖ ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐν ἐλλείψει δ' ἀπουσία ἢ κωλύματι αὐτοῦ ὁ ἀρχαιότερος ἐκ τῶν συμπαρισταμένων τυχὼν Γενικῶν Διευθυντῶν Φορολογίας καὶ Δημοσίου Λογιστικοῦ. Χρὴν γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ εἰς τῶν ἐπὶ βαθμῷ τοῦλάχιστον Ὑπουργικοῦ γραμματέως ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Ἑγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ εὐρίσκεται ἐν ἀπαρίτῃ παρόντων ἐξ τοῦλάχιστον τῶν μελῶν αὐτῆς, ἐν οἷς ἀπαραιτήτως : 1) ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ εἰς τῶν Γενικῶν Διευθυντῶν Φορολογίας ἢ Δημοσίου Λογιστικοῦ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου καὶ 2) ὁ Γενικὸς Κυβερνητικὸς Ἐπόπτης τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν ἢ ὁ νόμιμος ἀναπληρωτής του.

6. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνονται κατὰ πλειψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προεδρεύοντος.

7. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν γραμματέα αὐτῆς παρέχεται ἀποζημίωσις δραχμῶν 500 δι' ἑκάστην συνεδρίασιν καὶ μέχρις ὅτου συνεδριάσεων δι' ἑκάστην μῆνα. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη καταβάλλεται δι' ἐντάλματός, ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, βάσει καταστάσεων ὑπογραφομένων ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 4.

1. Προκαίμενον περὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς, ἢ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον 3 Ἐπιτροπῇ συνέρχεται εἰς μίαν ἢ πλείονας συνεδριάσεις κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον ἐκάστου μηνός, λαμβάνουσα δ' ὑπ' ὄψει τὴν κατὰ τὴν ἀμέσως προηγούμενον μῆνα μέσθην ἀγοραίαν ἀξίαν εἰς δραχμάς τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 2, κινητῶν ἀξιῶν, κατανέμει τὰς κινητὰς ταύτας ἀξίας εἰς κατηγορίας. Ἀναλόγως τοῦ εἴδους ἐκάστης κινητῆς ἀξίας καὶ τῆς σημειωθείσης ἐνδεχομένης κατὰ τὸν ἀμέσως προηγούμενον μῆνα ὑπερτιμῆσεως ἢ ὑποτιμῆσεως αὐτῆς καὶ καθορίζει δι' ἀποφάσεώς της τὸν συντελεστὴν τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα κατὰ μέσον ὅρον ὑπερτιμῆσεως ἢ ὑποτιμῆσεως ἐκάστης κατηγορίας κινητῶν ἀξιῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν τιμὴν πωλήσεως αὐτῶν, τὴν σημειωθείσαν ἐν τῷ δελτίῳ τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐλσι τοὺς ὁρίζοντες τοῦτο. Τιμὴ πωλήσεως νοεῖται ἐν προκαίμενῳ ἢ τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς ἡ διάταξις αὕτη ἐρμηνεύεται εὐθεντικῶς διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἐπιτροπὴ δι' ἐκείνας μὲν τὰς κατηγορίας κινητῶν ἀξιῶν, ἐφ' ὧν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐσημειώθη ὑπερτιμῆσις, προσδιορίζει συντελεστὴν μείζονα τῆς μονάδος (συντελεστῆς ὑπερτιμῆσεως), δι' ἐκείνας δὲ τὰς κατηγορίας κινητῶν ἀξιῶν, ἐφ' ὧν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐσημειώθη ὑποτιμῆσις, προσδιορίζει συντελεστὴν ἐλάττωνα τῆς μονάδος (συντελεστῆς ὑποτιμῆσεως) καὶ τέλος δι' ὅσας κατηγορίας κινητῶν ἀξιῶν κρίνει, ὅτι δὲν ἐσημειώθη οὔτε ὑπερτιμῆσις οὔτε ὑποτιμῆσις, προσδιορίζει ὡς συντελεστὴν τὴν μονάδα.

3. Εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ὑπερτιμῆσις ἢ ὑποτιμῆσις κινητῆς τιнос ἀξίας εἶναι σημαντικῶς διάφορος τῆς παρατηρηθείσης ἐπὶ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένων κινητῶν ἀξιῶν, δύναται ἡ Ἐπιτροπὴ νὰ καθορίσῃ δι' ὁρισμένας κινητὰς ἀξίας συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως ἢ ὑποτιμῆσεως διάφορον τοῦ διὰ τὰς ὑπαγομένας εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὁρισθέντος.

4. Πρὸς μόρῳσιν γνώμης διὰ τὸν προσδιορισμὸν τοῦ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως ἢ ὑποτιμῆσεως τῶν κινητῶν ἀξιῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦται νὰ ζητῇ πληροφορίας παρὰ τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν, Τραπεζῶν, ἑταιρειῶν καὶ ἐν γένει παρὰ πᾶσι τοῖς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου, ὑποχρεομένων ὅλων τούτων νὰ παρέχῃσι τὰς ζητούμενας πληροφορίας ἐπὶ ταῖς κατὰ τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 (ὡς τὸ ἄρθρον τοῦ αὐτοῦ ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος) ποιναῖς ἐπιβαλλεμέναις ὑπὸ τοῦ Ζ' Οἴκου. Ἐφόρου Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ 1641 Νόμου διαγραφουμένην διαδικασίαν, κατόπιν ἐγγράφου τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς.

5. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀνακοινοῦνται τὸ ταχύτερον πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν (Δ)σιν Ἑγγείου Φορολογίας καὶ Φορολογίας Κεφαλαίου) ὡς αὐτὴ καὶ κοινοποιῦνται πρὸς τοὺς Οἴκον. Ἐφόρους.

6. Οἱ προσδιοριζόμενοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συντελεσταὶ ὑπερτιμῆσεως ἢ ὑποτιμῆσεως τῶν εισηγμένων εἰς τὸ Χρημα

τιστήριον Ἀθηνῶν κινητῶν ἀξιών εἶναι, ὅσον ἀφορᾷ τὸν υπολογισμὸν τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς, υποχρεωτικοὶ διὰ τὸ Δημόσιον καὶ τοὺς φορολογουμένους, δεσμεύουσι δὲ καὶ τὰ Δικαστήρια, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀμφισβήτησεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 5

1. Πρὸς υπολογισμὸν τοῦ ὀφειλόμενου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἁρθροῦ 2 κινητῶν ἀξιών, ἡ σημειωθείσα κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐλειτούργησε τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, τιμὴ πωλήσεως ἐκάστης κινητῆς ἀξίας (ὡς τοιαύτης νοουμένης τῆς ὀριζομένης ἐν τῇ διατάξει τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919, ὡς ἡ διάταξις αὕτη ἐρμηνεύεται αὐθεντικῶς διὰ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος) πολλαπλασιάζεται υποχρεωτικῶς ἐπὶ τὸν κατὰ τὸ προηγούμενον ἁρθρον 4 ὀρισμένον συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως ἢ υποτιμῆσεως διὰ τὸν μῆνα, ἐντὸς τοῦ ὁποῦ ἐν ἐκάστη συγκεκριμένῃ περιπτώσει ἐμπίπτει ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 χρόνος τῆς φορολογίας τῶν κινητῶν ἀξιών, τὸ δὲ γινόμενον ἀποτελεῖ τὴν φορολογητέαν εἰς δραχμὰς ἀξίαν τῶν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα μεταβιβαζομένων κινητῶν ἀξιών.

2. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως ἢ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου δωρεᾶς ἢ προικὸς δὲν ἔχει δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκδοθῇ ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἁρθρον 4 ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ καθορίζουσα τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως ἢ υποτιμῆσεως διὰ τὸν μῆνα, ὅστις δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει πρὸς προσδιορισμὸν τῆς φορολογητέας ἀξίας τῶν κινητῶν ἀξιών, ὁ ὑπόχρεως εἰς πληρωμὴν φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς υποχρεοῦται, ὅπως, πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς φορολογητέας ἀξίας εἰς δραχμὰς τῶν ὑπακειμένων εἰς φόρον ἢ τέλος κινητῶν ἀξιών, χρησιμοποίησιν ἐν τῇ δηλώσει ἢ τῷ συμβολαίῳ τὸν συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως ἢ υποτιμῆσεως, ὅστις ἔχει ὀρισθῇ διὰ τὸν ἀμέσως προηγούμενον τοῦ χρόνου τῆς φορολογίας μῆνα καὶ ἐν ἐλλείψει προσδιορισμοῦ συντελεστοῦ καὶ διὰ τὸν μῆνα τοῦτον υποχρεοῦται νὰ χρησιμοποίησιν τὸν διὰ τὸν ἔτι προηγούμενον μῆνα προσδιορισθέντα συντελεστὴν καὶ οὕτω καθεξῆς, εἰς περίπτωσιν δ' ἐλλείψεως προσδιορισμοῦ συντελεστοῦ δι' οἰονδήποτε μῆνα, υποχρεοῦται ν' ἀναγράψῃ ὡς φορολογητέαν ἀξίαν τὴν προκύπτουσαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὴν τελευταίαν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐλειτούργησε τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν, σημειωθείσης τιμῆς πωλήσεως, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἐδαφίου γ' τοῦ ἁρθροῦ 2 τοῦ Νόμου 1691 τοῦ 1919 ὡς αὕτη ἐρμηνεύεται αὐθεντικῶς διὰ τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος.

3. Μετὰ τὸν ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἁρθρον 3 Ἐπιτροπῆς προσδιορισμὸν τοῦ συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως ἢ υποτιμῆσεως διὰ τὸν μῆνα, ὅστις κατὰ τὰ ἀνωτέρω δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ὁ Οἰκονομικὸς Ἐφορὸς ἀνακοινεῖ πρὸς τὸν φορολογούμενον τὸν προσδιορισθέντα συντελεστὴν ὑπερτιμῆσεως ἢ υποτιμῆσεως καὶ τὴν ἐκ τούτου προκύπτουσαν φορολογητέαν ἀξίαν τῶν κινητῶν ἀξιών, κοινοποιῶν πρὸς αὐτὸν σχετικὴν εἰδοποίησιν.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ κατὰ νόμον συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως ἢ υποτιμῆσεως προκύπτουσα φορολογητέα ἀξία εἰς δραχμὰς τῶν κινητῶν ἀξιών εἶναι ἑνωτέρα τῆς δηλωθείσης ἢ τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ ὀρισθείσης, ὁ Οἶκον. Ἐφορὸς προκαλεῖ τὸν φορολογούμενον, ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς εἰδοποιήσεως, δηλώσῃ ἂν ἐπιθυμῇ νὰ καταβάλῃ τὸν συμπληρωματικῶς ὀφειλόμενον φόρον ἢ τέλος εἰς δόσεις, κατὰ τὰς περὶ καταβολῆς εἰς δόσεις τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ἰσχυούσας διατάξεις, συντάσσων δὲ παρὰ πόδας τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ παρὰ τῇ Οἶκον. Ἐφορῆς ἀντιγράφου τοῦ συμβολαίου προᾶξιν, ἐν ᾗ ἀναγράφει τὴν συμπληρωματικῶς προκύπτουσαν φορολογητέαν ἀξίαν καὶ ἐκκαθαρίζων τὸν συμπληρωματικῶς ὀφειλόμενον φόρον ἢ τέλος, προβαίνει εἴτα εἰς τὴν οἰκοῦν βάσει τῆς πράξεώς του ταύτης βεβαιώσιν εἴτε εἰς δόσεις, ἐφ' ὅσον συντρέχει ταύτη περιπτώσις, εἴτε ἐφ' ἀπαξ ἐξ ἐλοκλήρου τοῦ ἐπὶ πλέον ὀφειλόμενου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς.

Ἐφ' ὅσον ἀντιθέτως ἡ προκύπτουσα ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ κατὰ νόμον συντελεστοῦ ὑπερτιμῆσεως ἢ υποτιμῆσεως φορολογητέα ἀξία εἰς δραχμὰς τῶν κινητῶν ἀξιών εἶναι κατωτέρα τῆς δηλωθείσης ἢ τῆς ἐν τῷ συμβολαίῳ προορισθείσης, ὁ Οἶκον. Ἐφορὸς, συντάσσων τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τῆς παρούσης παραγράφου 3 προᾶξιν του, προβαίνει εἴτα οἰκοῦν εἰς τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἐπὶ πλέον βάσει τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ συμβολαίου βεβαιωθέντος φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς.

Ὁ τυχὼν ἐπὶ πλέον καταβληθεὶς φόρος ἢ τέλος ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ δικαιούχου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰδοποιήσεως. Ἄλλως συμφερίζεται εἰς τυχὼν ἐκ τοῦ ἐλέγχου προκύψοντα ὡς ὀφειλόμενον δι' ἄλλα περιουσιακὰ στοιχεῖα φόρον ἢ τέλος ἐπὶ πλέον τοῦ βάσει τῆς δηλώσεως ἢ τοῦ συμβολαίου ἀναλογούντος. Ὁ συμφερισμὸς οὗτος χωρεῖ καὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ὡς ἂν ἐνιαυσίου προθεσμίας πρὸς ἐπιστροφήν τοῦ φόρου ἢ τέλους.

4. Μέχρι τοῦ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον 3 ὀριστικοῦ προσδιορισμοῦ τῆς φορολογητέας ἀξίας εἰς δραχμὰς τῶν εἰς φόρον ἢ τέλος κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς ὑπακειμένων κινητῶν ἀξιών, ὁ Οἶκον. Ἐφορὸς δικαιούται ν' ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις πιστοποιητικοῦ περὶ ἐγχειρίσεως δηλώσεως καὶ καταβολῆς τοῦ φόρου, διὰ τὰς, περὶ ὧν ἐκκρεμεῖ ὁ ὀριστικὸς προσδιορισμὸς τῆς φορολογητέας ἀξίας τῶν, κινητῶν ἀξιών, ἐκτὸς ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐξεταζομένου τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς λοιπῆς περιουσίας τοῦ φορολογουμένου ἢ ἥθελα παραγχεθῇ ἐγγύησις, ἐξασφαλίζουσα κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἶκον. Ἐφορῶν τὴν πληρωμὴν τοῦ τυχὼν συμπληρωματικῶς βεβαιωθέντος φόρου ἢ τέλους. Ἡ ἐγγύησις αὕτη ἀποδίδεται μετὰ τὴν ἐξ ἐλοκλήρου καταβολήν, τοῦ δι' ὃν παρεσχέθη αὕτη, φόρου ἢ τέλους.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναδρομικῶς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος μεταβιβασθεισῶν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεάν ἢ προίκα καὶ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Ἀθηνῶν κινητῶν ἀξιών, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1641 τοῦ 1919 χρόνος τῆς φορολογίας αὐτῶν ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρονικοῦ διαστήματος.

2. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ 1 μνημονευομένων κινητῶν ἀξιών, ὧν ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 χρόνος τῆς φορολογίας ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρονικοῦ διαστήματος, ἡ κατὰ τὸ ἁρθρον 3 Ἐπιτροπὴ θέλει, ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καθορίσει, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1, 2, 3 καὶ 4 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ παρόντος, τοὺς δι' ἑκάστον τῶν ἐντὸς τοῦ ὡς ἂν χρονικοῦ διαστήματος ἐμπίπτόντων μνηνῶν χρησιμοποίητους συντελεστὰς ὑπερτιμῆσεως ἢ υποτιμῆσεως τῶν κινητῶν ἀξιών. Κατὰ τὸ διήμηνον τοῦτο αἱ ἐπὶ

ἀμοιβή συνεδριάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζονται ἐξαιρετικῶς εἰς διπλάσιον τοῦ ἐν παραγράφῳ 7 τοῦ ἄρθρου 3 καθοριζομένου ὁρίθμου συνεδριάσεων.

3. Μετὰ τὸν ὑπὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἐπιτροπῆς προσδιορισμὸν τῶν συντελεστῶν ὑπερτιμῆσεως ἢ ὑποτιμῆσεως διὰ τὰς περὶ ὧν αἱ προηγούμεναι παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, κινητὰς ἀξίας, ἐφαρμόζονται περαιτέρω καὶ διὰ τὸν ὀφειλόμενον διὰ τὰς κινητὰς ταύτας ἀξίας φόρον ἢ τέλος κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς πᾶσαι αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 4 ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος, ἔστω καὶ ἂν ἐξεδόθη ἢ καὶ κατέστη τελεσθῆναι πρᾶξις τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου ἢ ἀπόφασις φορολογικοῦ δικαστηρίου, προσδιορίσασα ἄλλως τὴν φορολογητέαν ἀξίαν εἰς ὅραμα τῶν ὡς ἄνω κινητῶν ἀξιῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Προκαίμενον περὶ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 3 ἀντικειμένων τῆς ἀρμοδιότητος αὐτῆς, ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῇ ἀποφαίνεται πάντοτε κατόπιν αἰτήσεως πρὸς αὐτὴν τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου.

2. Ἐν τῇ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν αἰτῇται τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ Οἴκου. Ἐφόρου δέον ν' ἀναγράφηται ρητῶς τὸ εἶδος τῆς κινητῆς ἀξίας, δι' ἣν ζητεῖται ὁ προσδιορισμὸς τῆς εἰς δραχμὰς φορολογητέας ἀξίας αὐτῆς ὡς καὶ ὁ χρόνος. ὅστις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 λαμβάνεται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ τέλους κληρονομίας, κληροδοσίας, δωρεᾶς ἢ προικὸς.

3. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 Ἐπιτροπῇ, κεκτημένη πάντα τὰ ἐν παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 4 καθοριζόμενα δικαιώματα, δικαιουμένη δ' ἐπὶ πλέον νὰ διατάσῃ οἰονδήποτε ἔλεγχον ἐμπορικῶν βιβλίων ἢ πραγματογνωμοσύνην πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας οἰονδήποτε περιουσιακῶν στοιχείων, καθορίζει, δι' εἰδικῆς ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει ἀποφάσεώς της, τὴν φορολογητέαν ἀξίαν εἰς δραχμὰς τῶν, δι' ἃς ὑπεβλήθη ἢ αἰτήσεις, κινητῶν ἀξιῶν κατὰ τὸν ἐν τῇ αἰτῇσει καθοριζόμενον χρόνον τῆς φορολογίας τῶν.

4. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγχειρίσεως τῆς δηλώσεως ἢ τῆς συντάξεως τοῦ συμβολαίου δὲν ἔχει ἐκδοθῇ ἢ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποφασίς τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ὁ φορολογούμενος ἀναγράφει ἐν τῇ δηλώσει ἢ τῷ συμβολαίῳ τὴν κατὰ τὴν γνώμην του ἀξίαν τῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, κινητῶν ἀξιῶν.

5. Περαιτέρω ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, κινητῶν ἀξιῶν αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 4, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ παρόντος.

6. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, κινητὰς ἀξίας, ὧν ὁ χρόνος τῆς φορολογίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 1641 τοῦ 1919 Νόμου ἐμπίπτει ἐντὸς τοῦ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1941 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρονικοῦ διαστήματος, μετὰ τὸν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορισμὸν τῆς φορολογητέας εἰς δραχμὰς ἀξίας τῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ὑπὸ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ὁ Οἶκος. Ἐφορὸς ἐξελέγχει τὴν ἀκρίβειαν τῆς δηλώσεως, δικαιούμενος πρὸς τοῦτο νὰ ζητῇ οἰονδήποτε κρίνει ἀναγκαίαν πληροφορίαν παρὰ τῶν Δημοσίων, Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν ἀρχῶν, Τραπεζῶν, ἑταιρειῶν ἐν γένει καὶ ἰδιωτῶν καὶ νὰ προβαίνει εἰς ἔρευναν οἰονδήποτε λογαριασμοῦ τὸν τοῦ κληρονομούμενου ὅσον καὶ τῶν κληρονόμων, κληροδόχων, ἀνιόντων, κατιόντων, συζύγου καὶ ἀδελφῶν αὐτοῦ, ἀδιαφόρως ἂν τὸ ἀνοιγμα ἢ κλείσιμον τοῦ λογαριασμοῦ ἀναγῇται εἰς χρόνον προγενέστερον ἢ μεταγενέστερον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομούμενου. Πάντες οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεῶνται, ὅπως παρῶσιν εἰς τὸν Οἶκον. Ἐφορον τὰς ζητουμένας πληροφορίας καὶ θέτωσιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ πρὸς ἔλεγχον πάντα τὰ βιβλία τῶν ἢ οἰονδήποτε ἄλλο ἔγγραφον».

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 36 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 προστίθεται ἐντὶ παραγράφος, ἔχουσα οὕτως:

«9. Ἐκ τῶν ὑπὸ Ἑταιρειῶν, Ὁργανισμῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων παρεχομένων ἐξ ἐλευθεριότητος ποσῶν, ἐφ' ἅσας ἢ περιοδικῶς, εἰς ὑπαλλήλους τῶν ἢ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ τῶν Συμβουλίου, λόγῳ ἀποχωρήσεως τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἐκπίπτειται μὴ ὑποκείμενον εἰς τὸ φόρον ποσὸν δραχμῶν 300.000 Ἐὰν ἡ παραχώρησις γίνηται λόγῳ θανάτου τῶν ὡς ἄνω προσώπων πρὸς μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτῶν, θεωρουμένων ὡς τοιούτων τῶν ἀνιόντων, κατιόντων, συζύγου, ἀνηλίκων ἀρρένων ἀδελφῶν ἢ ἀγάμων θηλέων ἀδελφῶν αὐτῶν, ἐκπίπτειται μὴ ὑποκείμενον εἰς τὸν φόρον, τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω ποσόν, κατανεμόμενον ἀναλόγως τοῦ εἰς ἕκαστον περιεχομένου ποσῶν».

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ παραχωρήσεων γενομένων μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1935 καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις ἐγένετο ὑπὸ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου χαρακτηριζομένου ὡς τοιούτου διὰ τοῦ περὶ συστάσεως αὐτοῦ νόμου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ τυχὸν βάσει οἰονδήποτε τίτλου βεβαιωθείς ἢ καταβληθείς φόρος ἢ τέλος ἐκπίπτειται ἢ ἐπιστρέφεται ἐπὶ τῇ αἰτῇσει τοῦ δικαιούχου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 10.

Εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 49 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 μετὰ τὴν φράσιν «ἐπὶ παρουσίᾳ αὐτῶν» προστίθεται ἐν συνεχείᾳ ἡ φράσις «καὶ τοῦ ἐν τῇ πόλει, ἐν ᾗ τὸ χρηματοκιβώτιον, ἐδρεύοντος Οἴκου. Ἐφόρου (εἰδοποιουμένου ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων) ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ὁριζομένου ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλου».

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 58 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 φράσις ἀντικαθίσταται εἰς πρόστιμον δραχμῶν 25 δι' ἐκάστην παράθεσιν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως ἀντικαθίσταται εἰς πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 1.000 δι' ἐκάστην παράθεσιν».

Ἄρθρον 12.

Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Νόμου 1641 τοῦ 1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«Ἄρθρον 59.—Οἱ παραβαίνοντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου τούτου ὑποχρεώσεις τῶν ἢ ἑλλειπῶς ἐκπληροῦντες αὐτὰς ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 100.000.

Οἱ παραβαίνοντες ἢ ἑλλειπῶς ἐκπληροῦντες τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 53 ὑποχρεώσεις τῶν ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 1.000.

Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον ὑπόκεινται καὶ οἱ, καίπερ ὑποχρεούμενοι, μὴ προσάγοντες τῷ συμβολαιογράφῳ τὸ ἐν ἄρθρῳ 51 παρ. 1 ἐδαφ. β' πιστοποιητικὸν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τούτου ὁριζομένης προθεσμίας».

"Αρθρον 13.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ,
Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(6)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1528)1942

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2844)1941
Α. Ν. καὶ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942—43.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Νομ. Δ) τος τῆς 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν κλπ.», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον μόνον.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2844)1941 Α. Ν. «περὶ ἄρσεως περιορισμοῦ ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων προπληρωμῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου» παραταθεῖσα θυνάμει (τοῦ Ν. Δ. 181)1941 κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1941—42, παράτείνεται καὶ κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942—43.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1942.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(7)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1529)1942

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ ἐξόδων ἐπιδότησεως ὑπαλλήλων Ἀστυνομίας Πόλεων κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1942—43 ὑπ' ἀριθ. 1310 Ν. Διατάγματος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1310 Ν. Δ. προβλεπόμενη δαπάνη εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου, διὰ τὴν προμήθειαν (4.000) τεσσάρων χιλιάδων ζευγῶν ἀρβυλλῶν πρὸς χρῆσιν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, (ἀρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων), αὐξάνεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἑκατομύρια, ἀναγραφόμενης ἰσοπόσῳ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν κατὰ τὸ οἶκον. ἔτος 1942—1943.

"Αρθρον 2.

Ἡ προμήθεια τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρβυλλῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ μετ' ἀπόφασιν τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν τῆς ἀγρῆς καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ μετὰ πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν παρὰ τριμελοῦς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀνωτέρων ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὀριζομένην διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

"Αρθρον 3.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν Ν. Διάταγμα καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρchetαι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(8)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1530)1942

Περὶ ἀναθέσεως καθηκόντων Γεν. Γραμματέως Γεν. Διοικήσεως εἰς ἀντιπροσωπὸν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου Μαΐου 1941 ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Δ. «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

"Αρθρον μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 38 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1488)1938 Ἀν. Ν. μου «περὶ ὀργανώσεως τῶν διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν» προστίθεται δευτέρα παράγραφος χροσὰ ὡς ἐξῆς :

«Ὡσαύτως, ἐπιτρέπεται ἵνα τὰ καθήκοντα τοῦ Γεν. Γραμματέως Γεν. Διοικήσεως ἀνατίθενται, προσωρινῶς ἐπιπροσθέτως εἰς ἀντιπροσώπους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διορισμένους κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150 Ν. Δ. «περὶ νέων ἀρμοδιοτήτων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν», οἵτινες διαρκούσης τῆς τοιαύτης ὑπηρεσίας τῶν,

κτηγνται τὴν ιδιότητα τοῦ δημοσίου υπαλλήλου καὶ ἔχουσι τὸ δικαίωμα ἐπιλογῆς εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀπολαύων ἐν γένει τοῦ ἀντιπροσώπου ἢ τῶν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως Γενικ. Διοικήσεως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Νομοθετικοῦ τούτου Διατάγματος ἀνατρέχει ἀπὸ 29 Μαΐου 1942.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰουνίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΗΨΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(9)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1531)1942

Περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)1941 Νομοθετικοῦ Δ)τος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ ἀπὸ 26)6)1940 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διατάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος 1037)1942 «περὶ καθορισμοῦ μισθώματος βοσκῶν», παρατείνεται ἐπὶ διετίαν.

Ἡ παράτασις αὕτη ἰσχύει ἐπὶ πάσης μισθώσεως εἴτε συναφθεῖς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἴτε συναφθεῖσας μετ' αὐτήν.

Ἄρθρον 2.

1. Μισθωταὶ ὑποβαλόντες ἀπᾶς τὴν κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις προβλεπομένην δήλωσιν περὶ ἐνασχέσεως τῶν ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου παρεχομένων αὐτοῖς δικαιωμάτων διατηροῦν ταῦτα καὶ κατὰ τὸν ἐλάχιστον παρατεινόμενον χρόνον ἰσχύος αὐτοῦ, ἐκτὸς ἐὰν κοινοποιήσουν ἀντίθετον περὶ τούτου δήλωσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ λειβαδίου δύο μῆνας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου δι' ἣν ἐμισθώθη τοῦτο.

2. Μισθωτῆς παραμένων ἐν τῷ μισθίῳ καὶ μὴ ὑποβαλὼν, ἐξ οἰουδήποτε λόγου, τὴν ὑπὸ τῶν προϋποσταντων νόμων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν ἀπαιτούμενην δήλωσιν περὶ ἐνασχέσεως τῶν ἐκ τούτου δικαιωμάτων του δύναται νὰ ὑποβάλῃ τοιαύτην μέχρι τῆς 15 Αὐγούστου 1942. Τυχὸν ἐκδοθεῖσαι καὶ μὴ ἐκτελεσθεῖσαι δικαστικαὶ ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεως λόγῳ μὴ ὑποβολῆς τοιαύτης δηλώσεως ἀκυροῦνται δυνάμει τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 3.

Εἰς τὸ ἄρθρον 30 τοῦ ἀπὸ 26)6)1940 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διατάξεων» προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

Ἐπίσης δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ οἰκοθεν λαμβανομένης, νὰ ἀρθῇ τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν ἐξ ἀγροναπαυομένων ἐκτάσεων προκειμένου νὰ μεταβληθῇ τὸ σύστημα ἀμειψισπορᾶς ἢ ἀγροναπαύσεως ἢ καὶ καταργηθῇ ἢ ἀγροναπαύσεως.

Ἄρθρον 4.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καλλιέργειας δύνανται νὰ ἀρθῇ τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν καὶ κατὰ τὰ κάτωθι, ἐκτὸς τῶν κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις ὀριζομένων.

2. Ὑποβαλλομένης σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου περὶ ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου αὕτη παρέμπεται εἰς Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν Διευθυντῶν Ἐποικισμοῦ, Α καὶ Β Διευθύνσεως Γεωργίας, Κτηνοτροφίας, Δασῶν καὶ Γεωργικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Μελετῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἢ τῶν ὑπὸ τούτων ὀριζομένων ἀντικαταστατῶν των, ἧς προεδρεύει ἡ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος καὶ μεταξὺ ὁμοιοβάθμων ἡ ἀρχαιότερος Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη, ἐφ' ὅσον κατ' ἀρχὴν θεωρήσῃ ὡφέλιμον διὰ τὴν γεωργίαν τὴν ὑποβαλλομένην πρότασιν, καταρτίζει σχέδιον συμβάσεως συναφθεῖσας μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου ἐξουσιοδοτούμενοι ὑπαλλήλου, ἐν ᾧ καθορίζονται ἀφ' ἑνὸς αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἰδιοκτήτου πρὸς καλλιέργειαν, τὸ εἶδος καὶ ὁ τόπος αὐτῆς, ἡ χορηγηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἐγγύησις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τηρήσεως, ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἐκ τῆς συμβάσεως, ὡς καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῆς καταπτώσεως ἢ ἐπιστροφῆς αὐτῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου ὁ χρόνος τῆς κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ αἱ ἐκτάσεις ἐξ ὧν θὰ ἀρθῇ τοῦτο.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, ἐφ' ὅσον συμφωνεῖ πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς γνωμοδοτηθέντα, ὑπογράφει μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τὴν σύμβασιν, μετὰ δὲ τὴν υπογραφήν ταύτης καὶ τὴν παροχὴν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς ὀρισθείσης ἐγγυήσεως, αἶρει δι' ἀποφάσεώς του τὸ ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν. Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ ἀπὸ 26)6)1940 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διατάξεων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τούτων, ἰσχυουσὶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των.

4. Ἐὰν δὲν τηρηθῶν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου οἱ ὅροι τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀνακαλεῖ τὴν περὶ ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν ἀπόφασίν του, ἀποδιδομένην τοῦ κτήματος εἰς τὸν τῶς μισθωτὴν.

Ἄρθρον 5.

Ἐξαιρετικῶς διὰ τὴν χειμερινὴν κτηνοτροφικὴν περίοδον 1942 — 1943 καὶ ἐνθα κατὰ τοπικὸν ἔθιμον αὕτη ἀρχεῖται πρὸ τῆς 8ης Νομβρίου, ἡ κοινοποίησις τῆς περὶ ἐξαιρέσεως λειβαδίου ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ὅπου τοιαύτη ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις δύναται νὰ γίνῃ ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς κτηνοτροφικῆς ταύτης περιόδου.

Ἄρθρον 6.

Αἰτήσιν τοῦ μισθωτοῦ δύναται ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν διὰ τηλεπιδίου ἀποφάσεώς του, ἐκδομένης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 19 τοῦ ἀπὸ 26)6)1940 Διατάγματος «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν διατάξεων» ὀριζόμενα, νὰ μείωσιν τὸ κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις καθοριζόμενον θεμιτὸν

μισθώματα από της ἐνάρξεως τῆς χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου 1942 — 1943 καὶ ἐφεξῆς, προσαρμύζων τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν δικαίου ἀνδρὸς εἰς τὰς εἰδικὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ τιμὰς τῶν κτηνοτροφικῶν προϊόντων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ,
Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(10)
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1532)1942

Περὶ ἀναπροσαρμογῆς ἐνοικίων ἰχθυοτρόφων ὕδατων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τοῦ 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Προκειμένου περὶ πολυτῶν ἐνοικιασμένων ἐθνικῶν ἰχθυοτροφείων, θυννειῶν, λιμνῶν, πεταμῶν ἢ ἄλλων ἰχθυοτρόφων ἐν γένει ὑδάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐνοικίασις συνετελέσθη πρὸ τῆς 1 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1941 τὸ ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦτων καταβαλλόμενον εἰς τὸ Δημόσιον ἐνοίκιον εἰκοσαπλασιάζεται. Ἡ αὐξήσις αὕτη τοῦ ἐνοικίου ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς χρήσεως 1942—43 οἱ δὲ ἀρμόδιοι ταμίαι προβαίνουν οἰκθρὸν δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπραξίν ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Ἐνοικιασται μὴ ἀποδεχόμενοι τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον αὐξήσιν τοῦ ἐνοικίου θύνανται νὰ ζητήσουν τὴν διάλυσιν τῆς ἐνοικιάσεως ὑποβάλλοντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας τὴν περὶ τοῦτου αἴτησιν διὰ τοῦ ἀρμόδιου οἴκων. Ἐφόρου ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἐνοικίασις διαλύεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ ὑποχρεωμένου μόνον εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς διαλύσεως ἀναλογούντος συμβατικῶ παλαιοῦ ἐνοικίου.

Ἄρθρον 3.

Οἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἐνοικιασται ὀφείλουσι νὰ καταβάλλουν ὁλοκλήρως τὰς ἀναλόγως ἠδηξιμένας δόσεις τοῦ ἐνοικίου εἰς τὰς συμβατικὰς προθεσμίας. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας δύναται νὰ κηρύσῃ ἀμέσως ἐκπτώτους ἐνοικιαστάς, οἵτινες ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς συμβατικῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς δόσεως τοῦ ἐνοικίου ἡμέρας δὲν ᾔθελον ἐξυπλήρῃσι ἐν ὅλῳ ταύτην καὶ νὰ διατάσῃ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν τοῦ ἰχθυοτροφείου εἰς βάρος αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Αἱ διατάξεις τῶν προηγούμενων ἄρθρων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ λιμνῶν ἢ ἄλλων ἰχθυοτρόφων ὑδάτων, τῶν ὁποίων τὰ ἔσοδα, δυνάμει εἰδικῶν νόμων, ἔχουν παραχωρηθῇ εἰς εἰδικὰ ταμεία ἢ ἄλλα Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, ἢ ἐπιμέλεια δὲ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνήκει εἰς τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τούτων, συμφώνως πρὸς τὰς εἰδικὰς περὶ αὐτῶν κειμένας διατάξεις.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Προεδρεύων Ἀντιπρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ,
Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

(11)
ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1533)1942

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ διακανονισμοῦ ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Πολέμου 1940—1941» ὡς ἐτροποποιήθη ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 757)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554)41 Νομοθετικοῦ Διατάγματος» καὶ κωδικοποιήσεως ἀμφοτέρων τούτων εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 Ν. Διατάγματος ἀπὸ 30 Ἀπριλίου)2 Μαΐου 1941 «περὶ τῶν ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554 τῆς 19 Σεπτεμβρίου)10 Ὀκτωβρίου 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ διακανονισμοῦ ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Πολέμου 1940—1941» ὡς καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτο ὑπ' ἀριθ. 757 τῆς 14)27 Νοεμβρίου 1941 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554)1941 Ν. Διατάγματος» τροποποιούμεναι καὶ συμπληρούμεναι διὰ τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος, κωδικοποιοῦνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον Νόμον, ὡς ἀκολουθεῖ

Ἄρθρον 2.

1. Πᾶσαι αἱ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1940 μέχρι 31 Μαΐου 1941 δημιουργηθεῖσαι ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῆς ἀρμοδιότητος τῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων καὶ τοῦ τῶς Ὑπουργεῖου Δημοσίας Ἀσφαλείας ἢ ἄλλων συναφῶν αὐτῶν τῆς ἀρμοδιότητος

τοῦ οἰκείου Ὑπουργείου, μὴ στηριζόμεναι εἰς πλήρη δικαιο-
λογητικά καὶ ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἐκ τῶν καθοριζομένων ὑπὸ
τῶν δι' ἐκάστην περίπτωσιν ἰσχυουσῶν διατάξεων ἐξελεγχον-
ται, ἀναγνωρίζονται, καὶ πληρώνονται εἰς βάρος τοῦ Δημο-
σίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος
καὶ διὰ τὰς διὰ τούτου μόνον καθοριζόμενας περιπτώσεις.

2. Πράξεις ἢ παραλείψεις Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς δὲν
νοοῦνται αἱ ἀναφερόμεναι εἰς Πολεμικὰς Ἐπιχειρήσεις ἢ
Πολεμικὰ περιστατικά, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων ἐγένετο κατα-
στροφή ἢ βλάβη εἰς περιουσίας ἰδιωτῶν ἢ στρατιωτικῶν.

3. Αἱ κατὰ τὴν ἀνωτέρω παράγραφον 1 ἐνέργειαι ἀναφέ-
ρονται εἰς τὰς τοιαύτας τῶν Ἑλληνικῶν καὶ μόνον Στρατιω-
τικῶν Ἀρχῶν ἐν γένει.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀπαιτήσεις αἰτίνες ἀναγνωρίζονται ὑπὸ τοῦ παρόντος
Νομοῦ. Διατάγματος εἶναι μόνον αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὰ κα-
τωτέρω ἀντικείμενα :

1. Εἰς γενομένης παρὰ Ἑλληνικῶν Στρατιωτικῶν Ἀρ-
χῶν εἰς βάρος φυσικῶν ἢ Νομικῶν προσώπων ἐπιτάξεις παν-
τοειδῶς ὕλικου, ἀκινήτων, ἐργοστασίων, ἐγκαταστάσεων,
προσωπικῆς ἐργασίας, καὶ πάντων γενικῶς τῶν ἀντικειμέ-
νων τῶν καθοριζομένων ὑπὸ τοῦ Νόμου 4442 «περὶ Στρατιω-
τικῶν εἰσφορῶν» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη
καὶ μόνον ἐφ' ὅσον τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου τούτου καθοριζόμενα
δικαιολογητικά καὶ ἀποδεικτικά στοιχεῖα δὲν εἶναι πλήρη ἢ
ἐλλείπουσι παντελῶς, καὶ ἀσχέτως ἂν ὁ Νόμος οὗτος προβλέ-
πει ἄμεσον πληρωμὴν παρὰ τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς ἢ
κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου
Στρατιωτικῶν Ἐπιτάξεων.

2. Εἰς ἀγορὰς παντοειδῶς ὕλικου κατὰ τὸ ἐν ἄρθρῳ 2
ἀναφερόμενον χρονικὸν διάστημα καὶ δι' ἃς τὰ οἰκεία δικαιο-
λογητικά δὲν εἶναι πλήρη ἢ ἐλλείπουσι παντελῶς.

3. Εἰς ἀπαιτήσεις στρατιωτικῶν γενικῶς, ἰδιωτικοῦ ἢ
τεχνικοῦ προσωπικοῦ τῆς Στρατιωτικῆς Ὑπηρεσίας μονίμου,
ἐκτάκτου, ἡμερομισθίου ἢ ἐπὶ συμβάσει τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ
Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης δι' ἀποδοχὰς, ἀποζημιώσεις
ἢ ἐτέρας συναφεῖς ἀπαιτήσεις ἃς βάσει τῶν κειμένων διατά-
ξεων ἐδικαιούντο αἰτίνες ἀναφέρονται εἰς τὸ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου
1940 καὶ μέχρι τῆς 31 Μαΐου 1941 χρονικὸν διάστημα,
ἀσχέτως ἂν στηρίζονται ἢ οὐ εἰς πλήρη νόμιμα δικαιολογη-
τικά καὶ ἀποδεικτικά στοιχεῖα.

4. Εἰς ἀπαιτήσεις στρατιωτικῶν γενικῶς, ἰδιωτικοῦ ἢ τε-
χνικοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνι-
κῆς Ἀμύνης δι' ὀδοντογὰς ἐξόδα τὰ προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ
Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 676)1937 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ
συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἐφ' ὅσον τὰ δικαιολογητικά
καὶ ἀποδεικτικά στοιχεῖα δὲν εἶναι πλήρη ἢ ἐλλείπουσι παν-
τελῶς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀπαραίτητον στοιχεῖον στη-
ρίζουσ τῆς ἀπαιτήσεως καθορίζεται φύλλον πορείας, ἔστω
καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς οἰ-
κείας Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς (ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ
του) ἢ ἐκδόσεως παρ' αὐτῶν ἐγγράφου βεβαιώσεως ὅτι ἐξε-
δόθη τοιοῦτον φύλλον πορείας καὶ θεωρούμενα ὑπὸ τοῦ Διοι-
κητοῦ τῆς ἀμέσως προϊσταμένης Μεγάλης Μονάδος θεωροῦν-
τος τὸ ἀκριβὲς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Διοικητοῦ τῆς Μονάδος
καὶ τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν μονάδα ἢ τοῦ
ἐκδόντος τὴν ὡς ἂν βεβαιώσιν.

5. Εἰς ἀπαιτήσεις ἀπορροεῦσας ἐκ συναφθεισῶν μετὰ προ-
μηθευτῶν, ἐργολάβων ἢ χορηγητῶν, συμβάσεων ἀσχέτως χρό-
νου συνυπολογίσεως τῶν τελευταίων τούτων ἐφ' ὅσον αἱ προ-
μήθειαι, ἐργασίαι ἢ χορηγίαι ἐπραγματοποιήθησαν μετὰ τὸ

ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1940 διάστημα καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἀποδεικτικά
στοιχεῖα ἐλλείπουσι παντελῶς ἢ δὲν εἶναι πλήρη.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ στοιχεῖον ἀπαραίτητον τυγ-
χάνει ἡ οἰκεία σύμβασις ἐν πρωτοτύπῳ ἢ κεκυρωμένῳ ἀντι-
γράφῳ παρὰ Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς.

Ἐν περιπτώσει ἀπωλείας ἐξ ἀνωτέρας βίας τοῦ πρωτοτύ-
που καὶ ἀντιγράφου συμβάσεως, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς καταρτί-
σεως καὶ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες
μόνον τὰ ἐνταλθέντα ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς ἢ τὰ κατὰ Νό-
μον ἀρμόδια πρὸς κατάρτισιν τῆς συμβάσεως ὄργανα τοῦ Δη-
μοσίου, βεβαιουμένου περαιτέρω δι' ἐξετάσεως τοῦ ἀρμοδίου
ὀργάνου τῆς ἀμέσως προϊσταμένης Μεγάλης Μονάδος ὅτι
ὄντως τ' ἀναφερόμενα πρόσωπα ἐνετάλησαν ἢ ἐτύγχανον ἀρ-
μόδια διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν συμβάσεων τούτων.

Τὰ λοιπὰ δικαιολογητικά δέον νὰ ἔχωσι συνταχθῇ παρὰ
τῶν ἐντεταλμένων πρὸς τοῦτο ὀργάνων τῆς Στρατιωτικῆς
Ὑπηρεσίας, τῇ ἐπιβεβαιώσει τοῦ ἀρμοδίου ὀργάνου τῆς ἀμέ-
σως προϊσταμένης Μεγάλης Μονάδος, ὅτι ὄντως τ' ἀναφε-
ρόμενα πρόσωπα ἦσαν τὰ ἀρμόδια διὰ τὴν παρακαλούμενην καὶ
ἐκτέλεσιν τῶν οἰκείων συμβάσεων. Προκειμένης ἐμπαρτέρου
ἀποδείξεως ἐπὶ τῶν ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἀπαιτήσεων,
οἱ ἐξετασθησόμενοι ὡς μάρτυρες λαμβάνονται ἐκ τῶν ὀργά-
νων τῶν ἐντεταλμένων τὴν κατάρτισιν, τὴν παρακαλούμενην
ἢ ἐκτέλεσιν τῶν συμβάσεων.

6. Ἀπαιτήσεις Ἀξιωματικῶν ἐκ δαπανῶν πραγματοποιη-
θεισῶν ὑπ' αὐτῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Στρατεύματος (βάσει
τῶν ἰσχυουσῶν σχετικῶν διατάξεων) καὶ ὧν ἡ ἀναγνώρισις
καὶ τακτοποίησις δὲν κατέστη δυνατὴ καθ' ὃν χρόνον ὑφί-
στατο ἐν λειτουργίᾳ ἡ οἰκεία Στρατιωτικὴ Διαχείρισις.

Ἄρθρον 4.

1. Πρὸς ἐκδίκασιν τῶν κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀπαι-
τήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου συνιστῶνται ἐν Ἀθήναις τὰ κατω-
τέρω Διοικητικά Δικαστήρια:

Α'. Δικαστήριον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ὡς κάτωθι:

Ἐξ ἐνὸς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἀρεοπαγιδῶν ὡς Προέδρου.

Ἐνὸς Συνταγματάρχου ἢ Ἀντισυνταγματάρχου ἑπλου.

Ἐνὸς Συνταγματάρχου ἢ Ἀντισυνταγματάρχου Ἐπιμελη-
τείας.

Ἐνὸς Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ τοῦ Οἴκ. Ἐλέγχου.

Ἐνὸς Ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ἐνὸς Ἐφέτου καὶ

Ἐνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ὡς μελῶν.

Καθήμενα Ἐπιτρόπου Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ
τούτῳ ἐκτελεῖ σύμβουλος τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης
Β' ἢ Γ' τάξεως.

Εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπάγονται πρὸς ἐκδίκασιν αἱ
κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀπαιτήσεις ἐφ' ὅσον τὸ δι' αὐτῶν
ἀξιούμενον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμῶν.

Β' Δικαστήριον ἀποτελούμενον ὡς κάτωθι:

Ἐξ ἐνὸς Συμβούλου Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης Α' ἢ Β'
τάξεως ὡς προέδρου.

Ἐνὸς Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ Ὀπλου.

Ἐνὸς Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ Ἐπιμελητείας.

Ἐνὸς Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου.

Ἐνὸς Ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ Διαχειρίσεως.

Ἐνὸς Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ

Ἐνὸς Πρωτοδίκου ὡς μελῶν.

Καθήμενα Ἐπιτρόπου Ἐπικρατείας παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ
τούτῳ ἐκτελεῖ σύμβουλος Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης Γ' ἢ
Δ' τάξεως.

Εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὑπάγονται πρὸς ἐκδίκασιν αἱ
κατὰ τὸν παρόντα Νόμον ἀπαιτήσεις, ἐφ' ὅσον τὸ δι' αὐτῶν
ἀξιούμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς 50.000 δραχμῶν.

Προκειμένης έκδικάσεως άπαιτήσεως τής άρμοδιότητος των τώως Υπουργείων Ναυτικών και Αεροπορίας ή σύνθεσις των Δικαστηρίων τροποποιείται ως κάτωθι :

Διά τὸ Α' Δικαστήριον.

α) Ἀντὶ τοῦ Συνταγματάρχου ἢ Ἀντισυνταγματάρχου Ἐπιμελητείας διατίθεται ἀναλόγως Πλοίαρχος ἢ Ἀντιπλοίαρχος Ἐπιμελητείας καὶ Σμήναρχος ἢ Ἀντισμήναρχος Ἐπιμελητείας.

β) Ἀντὶ τοῦ Συνταγματάρχου ἢ Ἀντισυνταγματάρχου Ὁπλοῦ διατίθεται ἀναλόγως Πλοίαρχος ἢ Ἀντιπλοίαρχος καὶ Σμήναρχος ἢ Ἀντισμήναρχος.

γ) Ἀντὶ ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου διατίθεται ἀντίστοιχος Ἀξιωματικὸς Ἐλέγχου τοῦ Ναυτικοῦ ἢ τῆς Αεροπορίας.

Διά τὸ Β. Δικαστήριον.

α) Ἀντὶ ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ Ὁπλοῦ ἀνωτέρως τοιοῦτος τοῦ Ναυτικοῦ ἢ Αεροπορίας.

β) Ἀντὶ ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ Ἐπιμελητείας τοιοῦτος Ἐπιμελητείας Ναυτικοῦ ἢ Αεροπορίας.

γ) Ἀντὶ ἀνωτέρου Ἀξιωματικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐλέγχου τοιοῦτος Ἐλέγχου Ναυτικοῦ ἢ Αεροπορίας.

Ἐν ἐλλείψει ἢ κωλύματι τοιούτων Ἀξιωματικῶν ἢ ἐκδίκασίς των ἀπαιτήσεων τῆς άρμοδιότητος των Υπουργείων Ναυτικῶν ἢ Αεροπορίας ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου Δικαστηρίου, ἄνευ συμμετοχῆς Ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ καὶ Αεροπορίας.

2. Δι' ἅπαντά τ' ἀνωτέρω τακτικά μέλη καὶ Ἐπιτρόπους των Δικαστηρίων ὀρίζονται ἰσάριθμα ἢ καὶ πλείονα ἀναπληρωματικά τοιαῦτα, ἀναπληροῦντά τὰ κωλύμενα ἢ ἀπουσιάζοντα τακτικά μέλη. Πρὸς ἀναπλήρωσιν των μελῶν τοῦ Β. Διοικητικοῦ Δικαστηρίου δύνανται νὰ ὀρισθῶσιν καὶ Λοχαγοὶ Ὁπλοῦ ἢ Ἐπιμελητείας ἢ καὶ Διαχειρίσεως.

3. Χρέη Γραμματέως ἐκτελεῖ παρ' ἐκάστῳ Δικαστηρίῳ κατώτερος Ἀξιωματικὸς Ὁπλοῦ ἢ Ἐπιμελητείας ἢ καὶ Διαχειρίσεως ὀριζόμενος διὰ διαταγῆς τοῦ Υπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ὅς' οὗ ἐπίσης ὀρίζεται καὶ τὸ κατώτερον βοηθητικὸν προσωπικὸν ἐξ Ἀξιωματικῶν, γραφέων, δακτυλογράφων καὶ κλητῆρων διὰ τὴν λειτουργίαν των Δικαστηρίων, ἐκ τοῦ ὑπηρετούντος ἤδη Ἰδιωτικοῦ Προσωπικοῦ Στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Τὰ δὲ τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη των Δικαστηρίων καὶ οἱ παρ' αὐτοῖς Ἐπιτροπὰι τῆς Ἐπικρατείας ὀρίζονται διὰ διαταγῶν τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Υπουργοῦ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα Κυβερνήσεως.

Διὰ τὸν διορισμὸν των μελῶν των ἀνγκόντων εἰς ἑτέρα Υπουργεῖα αἰτεῖται παρ' αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Υπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης ἢ ὑπόδειξις των διοριστέων ὑπαλλήλων.

5. Τὰ τακτικά μέλη των Δικαστηρίων δύνανται ἀποφασεῖ τοῦ ἀρμοδίου Υπουργείου ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς κυρίως ὑπηρεσίας των κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀποσπαστέως των, εἰς τὸ Δικαστήριον.

6. Δύνανται ὁ Υπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἐκάτερον των ἄνω Δικαστηρίων τὴν ἐκδίκασιν ὀρισμένης φύσεως ἀπαιτήσεων τοῦ παρόντος Νόμου, ἀποφάσας τοῦ ἀξιουμένου δι' ἐκάστην χρηματικοῦ ποσού.

* Ἀρθρον 5.

1. Ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νόμου ἔχων ἀπαιτήσιν τινὰ κατὰ τοῦ Δημοσίου, υποβάλλει αἴτησιν εἰς τὸν

Πρόεδρον τοῦ ἀρμοδίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ἐν τῇ δέον νὰ ἐκτίθενται τὰ γεγονότα τὰ δικαιολογούντα τὴν ἀπαιτήσιν του καὶ ἐπισυναπτόνται καὶ τὰ δικαιολογητικά καὶ λοιπὰ ἀποδεικτικά στοιχεῖα ἐφ' ὧν στηρίζει τὴν ἀπαιτήσιν των. Ἡ αἴτησις αὕτη, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου συνεταγμένη, καταχωρίζεται πάρυστα ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου εἰς ἐπὶ τούτῳ τηρούμενον ἀλφαριθμητικὸν εὑρετήριο βιβλίον.

Ἐν τῇ αἰτήσσει σημειοῦται ἡ κατοικία καὶ ἀκριβὴς διεύθυνσις τοῦ αἰτούντος, εἰς περιπτώσιν δὲ καθ' ἣν οὗτος δὲν κατοικεῖ ἐν Ἀθήναις διαλαμβάνεται ἐν αὐτῇ διαρισμὸς Ἀντικλητῆρος, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, μετὰ τῆς ἀκριβοῦς διεύθυνσεως αὐτοῦ.

2. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἐξετάζων, ἄλλα τῇ ὑποβολῇ, τὴν αἴτησιν, ἐάν μὲν εὖρῃ ταύτην ὡς νόμῳ βάσιμον διαρρίξει ἐν των μελῶν τοῦ Δικαστηρίου ὡς εισηγητὴν πρὸς μελέτην καὶ περαιτέρω ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως, δυνάμενος καὶ ἀπ' εὐθείας νὰ εἰσαγάγῃ ὁλόκληρον τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Δικαστήριον κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ παρόντος, ἐν αὐτῇ δύνανται εὐχερῶς νὰ συμπληρωθῇ προηγουμένως παρ' αὐτοῦ διὰ συγκεντρώσεως ἐγγράφων πληροφοριῶν παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἢ τοῦ αἰτούντος, ἄλλως παραπέμπει διὰ πράξεώς του τὴν αἴτησιν εἰς τὸ Δικαστήριον, γνωστοποιῶν τὴν πρᾶξιν του πρὸς τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸν αἰτούντα ἢ τὸν ἀντικλητὸν αὐτοῦ πέντε τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης δικασίμου, ἵνα ἀποφανθῇ ὀριστικῶς τοῦτο περὶ τοῦ κατὰ νόμον βασίμου εἰμῇ ταύτης. Νόμῳ βασίμου κριθέσης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου τῆς αἰτήσεως, πράττονται τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς παρούσης ὀριζόμενα, διοριζόμενος εισηγητοῦ.

3. Ἀνάκρισις ἐπὶ τινος ὑποθέσεως δύνανται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου εἰς Δικαστικὴν, Διοικητικὴν ἢ Ἀστυνομικὴν Ἀρχὴν τοῦ τόπου τῆς καταρτίσεως ἢ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως, τῆς γενομένης ἐπιτάξεως ἢ τῆς διαμονῆς των μαρτύρων.

4. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου προϊστάμενος τῆς ὅλης ὑπηρεσίας ἀπκεί πειθαρχικὴν ἐξουσίαν Διευθυντοῦ Στρατιωτικοῦ Καταστήματος ἐπὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ τοῦ Δικαστηρίου, κατὰ δὲ τὴν ἐπ' ἀκροατηρίου διαδικασίαν κέντηται ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν Στρατιωτικὸν Ποινικὸν Κώδικα θικαιώματα τοῦ Προέδρου Στρατοδικείου, τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν εὐταξίαν τοῦ ἀκροατηρίου.

* Ἀρθρον 6

1. Ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀρισθεὶς εισηγητῆς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως, ἔχει πάντα τὰ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δικαιώματα καὶ καθήκοντα εισηγητοῦ Στρατοδικείου, ἐνεργεῖ αὐτεπαγγέλτως ἢ κατ' αἴτησιν των ἐνδιαφερομένων ἐξετάζει μαρτύρων, διεξάγει αὐτοψίας, διατάσσει πραγματογνωμοσύνας καὶ ἐν γένει ποιεῖται χρῆσιν παντὸς ὅπου ἤθελε κατὰ τὸν αὐτοῦ συνταλεστικὸν πρὸς διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως ἐνὶ ἀναγκάλῃ τῆς ἀληθείας των ἐν τῇ αἰτήσσει γεγενημένων ἢ ἀναθέτῃ τὴν ἐνέργειαν των ἀνωπροσέκωντῶν τῶν Εἰρηνοδίκων ἢ Ἀστυνομικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου τῆς καταρτίσεως ἢ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως, τῆς ἀναγόμενης ἐπιτάξεως ἢ τῆς διαμονῆς των μαρτύρων, ὡς ἀναγκαῖον διὰ τὴν εὐτάξιν καὶ ἐνεργητικὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐδρας αὐτοῦ, ὅτ' εἰς ἀνεύροτο πικρὸν νὰ ἐνεργηθῶσι βικτὸς τῆς ἐδρας αὐτοῦ.

Διὰ τὴν ἐνέργειαν των πράξεων των, ὁ εισηγητῆς ἢ ὁ ἀπὸ τῆς ἀναγκῆς προθεσμίας καὶ εὐκαιρίας τοῦ ἐνδιαφερομένου νὰ παρατεῖσιν κατ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν τὴν ἐνδιαφερομένην. Εἰς πάντα τὰς ἀνωτέρω πράξεις τοῦ εισηγητοῦ βοηθεῖ ὁ γραφεὺς καὶ προσώπωνται οἱ ὁριζούμενοι τοῦ Δικαστηρίου ἢ τοῦ ἀκροατηρίου ὑπὸ τὴν ἐνέργειαν τοῦ εισηγητοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ὁ κωλύματι δὲ τούτου ὁ ἀπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ὁρίζεται ὡς ἀναπληρωτὴς τοῦ γραφέως τοῦ Δικαστηρίου ἢ ἀκροατηρίου, ἀναπληροῦντα τὰς ἐν τῇ ἐκδίκασει ἐνεργητικὰς τῆς ἐδρας αὐτοῦ ἐνέργειας.

σιμα αποδεικτικά μέσα εἰς τὰ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν τοιαῦτα, ἢ γρηῃσι θυμῶς τοῦ προσφωρότερου τούτων ἐξαρτᾶται ἐν τῇ συγχερμμένη περιπτώσει ἐκ αὐτῆς κρίσεως τοῦ εισηγητοῦ.

2. Διὰ τὴν μόρφωσιν πεποιθήσεως περὶ τοῦ βασιμίου τῆς ἀπαιτήσεως, μὴ στηριζομένης παντελῶς εἰς ἔγγραφα νόμιμα δικ)κά, ἀποκλείεται ἡ ἐξέτασις παρὰ τοῦ εισηγητοῦ μαρτύρων ἰδιωτῶν, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς ἐνδίκου, κατ' ἄρθρον 335 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, ἐξετάσεις τῶν ἀρμόδιων διὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ ὕλικου παρακολούθησιν καὶ ἐκτέλεσιν συμβάσεων ἢ ἐποπτεῖαν ἐργασίας κλπ. Ἀξ)κῶν ἢ Ἀνθ)στῶν δικαιοσύνης περαιτέρω παρὰ τοῦ εισηγητοῦ διὰ τῆς ἐνδίκου βεβαιώσεως τοῦ προϋσταμένου (ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του) Ἀξ)κοῦ τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας τῆς μεγάλης Μονάδος (ἐπιμεληταί, Διοικηταὶ Πυρ)κοῦ, Μηχ)κοῦ, Αὐτ)των κλπ.) εἰς τὴν ὑπείχεται ἡ ἐνεργήσασα τὴν παραλαβὴν τοῦ ὕλικου, ἢ ἐκτελέσασα τὴν σύμβασιν κλπ. ἀρχή, ὅτι οἱ ἐξετασθέντες μάρτυρες Ἀξ)κοὶ καὶ Ἀνθ)σταὶ ἐτύγχανον οἱ ἀρμόδιοι, ὅπως προῶσιν εἰς τὴν ἐνέργειαν ἐπ' ἧς στηρίζεται ἡ ἀξιολογία.

Ἐννοχοί, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, καταθέσεις, τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν ὡς καὶ τῶν προϋσταμένων αὐτῶν, δύνανται νὰ συντάσσονται καὶ ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς αὐτῶν.

3. Ὁ Εἰσηγητὴς φρονῶν ὅτι ἀπαιτεῖται ἐνέργεια πραγματογνωμοσύνης, αἰτεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου τὸν διορισμὸν ἐδικῶν πραγματογνωμόνων κρατικῶν λειτουργῶν ἢ ἐτέρων ἐδικῶν προσώπων, ὀρκιζομένων καὶ ἑνεργοῦντων κατὰ τὰς περὶ πραγματογνωμόνων διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ὁ διορισμὸς τῶν πραγματογνωμόνων εἶναι ὑποχρεωτικὸς δι' αὐτούς.

Ἡ ἐκθεσις πραγματογνωμοσύνης ἐνέχει διὰ τὸ Δικαστήριον συμβουλευτικὸν χαρακτῆρα. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν πραγματογνωμόνων, προτεινομένη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου, καθορίζεται ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ βαρύνει τὸ Δημόσιον.

4. Ὁ Εἰσηγητὴς δικαιούται νὰ αἰτήσῃται ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ ἀρμόδιου Ὑπουργείου ἢ ἄλλης ἀρμοδίας Κρατικῆς Ὑπηρεσίας τὴν παροχὴν στοιχείων ἢ πάσης φύσεως ἐννο)καίας πληροφορίας πρὸς διευκρίνισιν τῆς ἐρευνουμένης πρὸς αὐτοῦ ὑποθέσεως καὶ ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας, ὑποχρεομένων τούτων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως τὰς ἀπαιτήσεις δια Ὑπουργεῖα καὶ οἱ λοιποὶ Κρατικαὶ Ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται ὡσαύτως εἰς τὴν διδῆσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου διοριζομένων πραγματογνωμόνων, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, κρατικῶν λειτουργῶν.

5. Κατὰ τὴν ἐρευναν ἐκάστης ὑποθέσεως ἐξετάζεται καὶ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς πλεοναμῆς τοῦ αἰτούντος ἐπὶ τῇ βάσει νομίμων διατακτικῶν, ἐξεταζομένων πρὸς τοῦτο τῶν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ εισηγητοῦ ἢ τοῦ Δικαστηρίου ὁργάνων τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας ὡς καὶ παντὸς ἐτέρου ἰδιώτου μὴ ὁργάνου τῆς ἀρμοδίας Ὑπηρεσίας, ἐπ' ὅσον κατὰ τὴν γνώμην τοῦ εισηγητοῦ δικαιολογουμένην δι' ἰδίας ἐκθέσεως, ἐπισυναπτομένης εἰς τὸν οἰκεῖον φάκελλον ἢ ἑλεῖν κριθῇ ἀπαραίτητος ἡ ἐξέτασις τοιούτου.

6. Πᾶν αποδεικτικὸν ἔγγραφο καὶ πᾶν ἄλλο στοιχεῖον συντελεστικὸν διὰ τὴν διερεύνησιν καὶ διευκρίνισιν τῆς ὑποθέσεως ὑποβάλλεται παρὰ τῶν διαδίκων εἰς τὸν ἀρμόδιον εισηγητὴν κατὰ τὸ στάδιον τῆς προδικασίας ἢ τὸ βραδύτερον κατὰ τὴν ἐπ' ἀρχατηρίου συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως. Ἐγγραφα συντεταγμένα εἰς ξένην γλῶσσαν δεόν νὰ προσάγονται ἐν, δεόντως κατὰ νόμον κεχωρημένῃ, μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, ἐπιμελείᾳ τοῦ προσάγοντος διαδίκου.

7. Ὁ εισηγητὴς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς βραχυτάτου ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν παραδώσεως τῆς δικογραφίας χρόνου, περαιώσῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐξέτασιν.

Ἄρθρον 7.

Τὰ ἄρθρα 36—48 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ περὶ ἐξαίρεσεως Δικαστῶν νόμου τῆς 8ης Ἰουλίου 1838 ἐφαρμόζονται ἀντιστοίχως καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 8.

1. Ὁ Εἰσηγητὴς, περατώσας τὴν ἀνέκρισιν, ὑποβάλλει τὴν δικογραφίαν μετὰ πορίσματος εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις ἐὰν μὲν εὖρῃ ὅτι ἡ ὑπόθεσις γρηῃσι περαιτέρω συμπληρώσεως ἐπιστρέφει ταύτην εἰς τὸν εισηγητὴν πρὸς συμπλήρωσιν, ἐὰν δὲ τοῦναντίον εὖρῃ ταύτην πλῆρῃ εἰσαγεῖ ἀμέσως τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ Δικαστήριον, ὁρίζων διὰ πράξεώς του, α') τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως.

β') προθεσμίαν ἀνάλογον τῆς σπουδαιότητος τῆς ὑποθέσεως, ἐντὸς τῆς ὁποίας οἱ διάδικοι ὀφείλουσι νὰ λάβωσι γνώσιν τῆς δικογραφίας καὶ νὰ καταθέσωσι τὰς προτάσεις τῶν εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Δικαστηρίου παρ' ᾧ γίνονται καὶ αἱ ἀντιπροτάσεις μέχρι τῆς προτερείας τῆς δικασίμου, δυναμένου καὶ τοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἐπικρατείας νὰ υποβάλῃ ἐγγράφους προτάσεις.

Ἡ πράξις αὕτη τοῦ Προέδρου γνωστοποιεῖται αὐθημερὸν διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὴν θύραν τῆς αἰθούσης τῶν συνεδριάσεων. Ἡ θυροκόλλησις ἐπέχει θέσιν κοινοποιήσεως ἀπὸ ταύτης δὲ ἀρχεῖται ἡ πρὸς ὑποβολὴν τῶν προτάσεων προθεσμία. Περὶ τῆς γενομένης θυροκολλήσεως τῆς ἀνωτέρω πράξεως συντάσσεται ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου σχετικὴ ἐκθεσις ἣτις φυλάσσεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ Δικαστηρίου.

2. Κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν δικασίμον συνέρχεται τὸ Δικαστήριον εἰς δημοσίαν συνεδρίαν ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καθορισμένῳ τόπῳ ἧς ἀρχομένης ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ Προέδρου ἡ ὑπόθεσις ἐκ τῆς ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου σχετικῆς πράξεώς του. Μεθ' ὃ ὁ Γραμματεὺς τοῦ Δικαστηρίου ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, ἀναγινώσκει τὸ ἐν τῇ δικογραφίᾳ κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον πόρισμα τοῦ εισηγητοῦ καὶ εἴτα ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου δίδει διαδοχικῶς τὸν λόγον εἰς τοὺς διαδίκους δικαιουμένους νὰ παρίστανται κατὰ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως αὐτοπροσώπως ἢ τοὺς τυχὸν παρσταμένους πληρεξουσίους των καὶ τὸν Ἐπιτρόπον τῆς Ἐπικρατείας.

3. Ὡς πληρεξούσιοι δύνανται νὰ παρστώσι δικηγόροι διωρισμένοι ἐνώπιον οἰουδήποτε Δικαστηρίου τῆς Ἐπικρατείας, τῆς πληρεξουσίουτος παρεχόμενης δι' ἀπλῆς ἐγγράφου ἐντολῆς τῶν ἐνδιαφερομένων.

3. Ἀπολλιπομένων τῶν διαδίκων ἢ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου ἢ συζήτησις τῆς ὑποθέσεως προβαίνει ἐρήμην τούτων, ἐρευνουμένου ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατ' οὐσίαν τοῦ συνόλου τῆς ὑποθέσεως, μὴ συγχορευμένης δὲ κατὰ τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ἀνακοπῆς.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀφ' ἧς τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἐνεργεῖ πάραυτα τὴν διανομὴν τῶν συζητηθεισῶν ὑποθέσεων εἰς τοὺς παρ' αὐτοῦ διοριζομένους εισηγητάς, μεθ' ὃ καλεῖ τὸ Δικαστήριον ἐν συμβουλίῳ τὸ βραδύτερον ἐντὸς δέκα πέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως πρὸς διάσπεσιν καὶ κατάρτισιν τῆς ἀποφάσεως καὶ εἴτα δημοσιεύει ταύτην ἐντὸς

είκοσι (20) τὸ πολὺ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συζήτησεως ἐν Δημοσίᾳ συνεδριάσει τοῦ Δικαστηρίου.

2. Ἡ ἀπόφασις περιέχουσα ἐν περιλήψει τὸ ἱστορικὸν τῆς ὑποθέσεως, τὰς αἰτιολογίας καὶ τὸ διατακτικόν, ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ γραμματέως μετὰ προηγουμένην θεώρησιν ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ καὶ μετὰ τοῦτο κατατίθεται παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις ἐπιμελεῖται τῆς περαιτέρω (κοιν)σεως ἐν ἀντιπεφωνημένῳ ἀντιγράφῳ εἰς τοὺς διαδίκους καὶ τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας ἐντὸς ὁκτώ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως, συντασσμένου περὶ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης σχετικοῦ ἀποδεικτικῆς ἐγγράφου. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἀποφάσεων τούτων τηροῦνται εἰς τὰ ἀρχεῖα τῶν ἐκδόντων ταύτας Δικαστηρίων.

3. Ἐὰν τὸ Δικαστήριον πρὸς πλήρη μέρωσιν τῆς πεποιθήσεώς του ἤθελε κρίνῃ ἀναγκαῖον νὰ διατάξῃ συμπληρωματικὴν τινα ἐξέτασιν, δύναται νὰ ζητήσῃ ταύτην διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ, ὅνως ἐκδόσεως προδικαστικῆς ἀποφάσεως, γινομένης ἀπλῶς μνείας περὶ τούτου ὡς καὶ περὶ τῶν ἀποδεικτικῶν θεμάτων εἰς τὰ πρακτικά. Ὁ εἰσηγητὴς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προβαίνει εἰς τὴν ἐνέργειαν τῆς διαταχθείσης περαιτέρω ἐξέτασεως, μεθ' ἣν καλεῖ τοὺς διαδίκους καὶ τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας, ἐντὸς ἐλαχίστης προθεσμίας ταυτομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα λάβωσι γνῶσιν τοῦ πορίσματος αὐτῆς καὶ ὑποβάλωσιν ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας τὰς τυχόν παρατηρήσεις των διὰ συμπληρωματικῶν ἐγγράφων προτάσεων ἢ ὑπομνημάτων κατατιθεμένων παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου καὶ ἀκολούθως ὑποβάλλει τὴν δικηγορίαν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Δικαστηρίου, ὅστις εἰσάγει τὴν ὑπόθεσιν ἀπ' εὐθείας εἰς νέαν δικάσειν, τοῦ Δικαστηρίου καλουμένου πρὸς τοῦτο πάροχτα ὑπ' αὐτοῦ.

4. Αἱ περὶ ἀναπληρωματικοῦ ἔρκου διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐφαρμόζονται καὶ κατὰ τὴν προαυξημένην διαδικασίαν ἀλλὰ χρήσις τούτου γίνεται μόνον ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου δὲν ἡδυνήθη νὰ μισρώσῃ τοῦτο πλήρως πεποιθήσιν ἐκ τῶν προσκομισθέντων ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ὁ ἔρκος δίδεται παρὰ τοῦ διαδίκου ἐνώπιον τοῦ ἐπιβάλλοντος τοῦτον Δικαστηρίου, κατὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ ὁρισθέντα γρόνον, συγχωρουμένης τῆς δόσεως αὐτοῦ καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐξηκουδικοῦ τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς του, κατόπιν ἀδείας τοῦ Δικαστηρίου, ἐὰν οὗτος δὲν κατοικῇ ἢ διαμένῃ ἐν τῇ ἔδρᾳ αὐτοῦ.

5. Τὰ ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ συλλεγόμενα καὶ ὑπὸ τῶν διαδίκων προσαχθέντα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ἐκτιμῶνται ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐλευθέρως, μὴ δεσμευμένου τούτου ὑπὸ δικονομικῶν τύπων.

Ἄρθρον 10.

1. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῆς γνώμης τῶν μειοψηφισάντων μελῶν ἐκτιθεμένης μόνον εἰς τὰ πρακτικά.

2. Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου αἱ ὑποχρεοῦσαι τὸ Δημόσιον εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῆς ἀπαιτήσεως ἐκδίδονται εἰς χαρτίνας δραχμάς.

3. Ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων ἐκ τῶν ἐν τοῖς παραγράφοις πρώτῃ, δευτέρᾳ καὶ πέμπτῃ τοῦ θου ἄρθρου τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, γεννηθεῖσιν δὲ ἐπὶ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν αὐτοῦ πολυμικῶν ἐπιχειρήσεων, ὁ κατ' ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος εἰσηγητὴς περιορίζεται εἰς τὴν ἔρουναν, τὸ δὲ κατ' ἄρθρον 8 δικαστήριον, εἰς τὴν δικαστικὴν βεβαίωσιν τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῶν κατὰ νόμον ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει πραγματικῶν πρᾶξι-
ποθέσεων, ἐφ' ὧν βασίζεται ἡ

κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεως τοῦ αἰτούντος. Ἐν τῇ βεβαιωτικῇ ταύτῃ ἀποφάσει τοῦ Δικαστηρίου δεόν νὰ καθορίζωνται ἐπακριβῶς καὶ ὁρισμένως ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῶν γενομένων ἐν Ἀλβανίᾳ παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν ἐπιτάξεων καὶ ἀγρῶν, ὡς καὶ τὸ εἶδος, ποιότης καὶ ποσότης τῶν ἐπιταχθέντων ἢ ἀγορασθέντων παρ' αὐτῶν πραγμάτων, ὡσαύτως δὲ αἱ ὑπὸ τῶν προμηθευτῶν, ἐργολάβων ἢ χρηρηγῶν εἰς ἐκτέλεσιν σχετικῶν συμβάσεων παρασχεθεῖσαι αὐτοῖς εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Στρατιωτικὰς Ἀρχὰς προμήθειαι, ἐργασίαι ἢ χορηγίαι καθοριζομένων ἐπακριβῶς καὶ ὁρισμένως κατ' εἶδος, ποιότητα καὶ ποσὸν τῶν γενομένων ἐν ἐκάστη συγκεκριμένη περιπτώσει παροχῶν ὡς καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Μονάδος, εἰς ἣν ἐν ἐκάστη περιπτώσει παρastreθησαν αὐταί.

4. Βάσει τῶν δικαστικῶς διαπιστωμένων ἀνωτέρων στοιχείων τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης καθορίζει καὶ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης εἰς τοὺς δικαιούτους ἀποζημιώσεως, τὸ μῆδος τοῦ πληρωτέου νόμισματός ὡς καὶ τὸν τόπον τῆς εἰς αὐτοὺς καταβολῆς ταύτης.

Ἄρθρον 11.

1. Ἀπαιτῶνται αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις παρὰ τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων ὑπόκεινται μόνον εἰς τὸ ἐνδίκον μέσον τῆς ἐφέσεως, ἀσκουμένης ἐνώπιον τοῦ Ἀ' Τμήματος τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἐντὸς ὁκτώ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατ' ἄρθρον 9 παρ. 2 τοῦ παρόντος κοινοποιήσεως αὐτῶν εἰς τὸν διάδικον. Ἐντὸς ὁκταήμερου ὡσαύτως προθεσμίας ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως, ἀσκήνται καὶ παρ' αὐτοῦ ἡ κατ' αὐτῆς ἐφεσις. Τὸ δικηγογραφον τῆς ἐφέσεως κατατίθεται εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ κοινοποιεῖται παρ' αὐτοῦ ἐν ἀντιγράφῳ καὶ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκλησιάζειν ἀπόφασιν Δικαστηρίου, παρ' οὗ ἀποστέλλεται πᾶσαυτα εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ σχετικῇ δικηγογραφίᾳ. Ἀντιπεφωνημένῳ ὡσαύτως ἀντιγράφῳ τῆς κατατεθείσης ἐφέσεως μετ' ἐπιστημειώσεως τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας περὶ τῆς ὁρισθείσης ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ δικασίμου αὐτῆς κοινοποιεῖται ἐπιμελὲς τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διὰ πλητῆρος πρὸς τὸν Ἐπίτροπον Ἐπικρατείας τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκαλουμένην ἀπόφασιν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου εἰκοσι τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Ὁ Ἐπίτροπος τῆς Ἐπικρατείας, τὸ κοινοποιήσας αὐτῇ κατὰ τὴν ἀνωτέρω δικηγογραφον ἐφέσεως διαδιδάσκει πᾶσαυτα, μετὰ τυχόν χρησίμων πληροφοριῶν, πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὅστις ἀναθέτει εἰς Νομικὸν Σύμβουλον ἢ Πάρεδρον τὴν περαιτέρω ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας συζήτησιν τῆς ἐφέσεως.

2. Τῆς συζήτησεως προηγεῖται ἡ κατάθεσις παραβόλου δραχμῶν πεντακοσίων (500) ἐφ' ὅσον ἡ δι' ἐκ τῆς ἐκκληθείσης ἀποφάσεως ἐπιδικασθεῖσα ἀποζημιώσις ἢ τὸ διὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἀξιούμενον ποσὸν δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000) δραχμ., ἐκ δραχμῶν δὲ χιλίων (1.000) ἐφ' ὅσον δι' αὐτῆς ἐπιδικασθῇ ἀποζημιώσις μείζονος ποσοῦ ἢ τὸ διὰ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἀξιούμενον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς πεντήκοντα χιλιάδας (50.000) δραχμ. Ἐπὶ ἐφέσεων κατὰ τῶν βεβαιωτικῶν ἀποφάσεων τῆς τρίτης παραγράφου τοῦ δεκάτου ἄρθρου τοῦ παρόντος, δὲν ἀπαιτεῖται κατάθεσις παραβόλου. Τὸ παράβολον κατατίθεται εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὑποχρεούμενον

να τηρή σχετικόν βιβλίον διαλοτύπων θεωρημένον παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τούτου. Ἄνευ τῆς καταθέσεως παραβόλου, τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀρνεῖται καὶ εἰς ἐπαγγέλματος τὴν συζήτησιν, τῆς ἐφέσεως ἀπορριψιμότητος ὡς ἀπαράδεκτου, μὴ συγχωρουμένης δὲ κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἀνακοπῆς. Τῆς καταθέσεως παραβόλου εἶναι ἀπαραίτητος ὁ ἐκκαλὼν Ἐπιτρόπος τῆς Ἐπικρατείας. Τὸ παράβολον τοῦτο ἐν ἀπορρίψει τῆς ἐφέσεως περιέρχεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Δημοσίου, ἐν παραδοχῇ δὲ καὶ ἐν μέρει ταύτης ἐπιστρέφεται εἰς τὸν καταβαλόντα.

3. Ἡ ἐφετις ἐκδικάζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 35 — 31 τοῦ ἐπ' ἀριθ. 3713 Νόμου «περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενέστερος, αἵτινες ἐφαρμόζονται ἀναλόγως διὰ τὴν κατ' οὐσίαν ἐρευναν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ἡ ἀσκηθεῖσα ἐφεσις ἀνατέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως.

4. Μὴ ἀσκηθεῖσα ἐφεσις ἢ ἀπορριψιμότης τῆς ἀσκηθείσης, ἢ ἀρθεαὶ καθίσταται ἀμετάκλητος.

5. Αἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποφάσεις τοῦ Ἀ' Ταμήτου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τοὺς διαδίνους καὶ λύνουσιν ἀμετακλήτως τὴν διαφοράν.

6. Ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποστέλλεται ἐντὸς πέντε (5) τῶν πολλῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἐκδόντος τὴν ἐκκληθεῖσαν ἀπόφασιν Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ἀντιπροσωνημένον ἀντίγραφον ταύτης.

* Ἄρθρον 12.

1. Αἱ ὑποχρεοῦσαι τὸ Δημοσίον εἰς πληρωμὴν δικαιούχων ἀποφάσεις, καθιστάμεναι ἀμετάκλητοι, ὑποβάλλονται παρὰ τῶν Προέδρων τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων, ἐν ἀποδοχῇ δὲ τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀσκηθείσης ἐφέσεως καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ἢ ἐτέραν Ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ ὀριζομένην. ἐν ἰδιαιτέρῳ πρωτοτύπῳ ἐκδεδομένῳ καὶ ὑπογεγραμμένῳ παρ' αὐτῶν καὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς Γραμματέως. ἵνα βῇ τούτου ἐκτελεσθῇ ἡ ὑπόφαις, δι' ἐκδόσεως ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου τοῦ σχετικοῦ γρηματικῷ ἐντάλματι. Ἡ πρωτότυπος αὕτη ἀπόφασις συνοδεύει ἀπαραιτήτως τὸ ἐκδιδόμενον ἐντάλμα πληρωμῆς τοῦ δικαιούχου. Ἀντίγραφον τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως κεκυρωμένον ὑπὸ τοῦ Γραμματέως συναποστέλλεται κατὰ τ' ἀνωτέρω ἵνα τηρηθῇ εἰς τὸ Ἀρχεῖον τῆς ἐκδιδούσης τὸ σχετικὸν ἐντάλμα Ἀρχῆς.

2. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης ἢ ὁ προϊστάμενος τῆς ὀρισθείσης παρὰ τούτου Ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦται ὡς περιέβη αὐτῇ ἢ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον 1 πρωτότυπος ἀπόφασις νὰ ἐκδόσῃ ἐντὸς μηνὸς ἐντάλμα πληρωμῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ δικαιούχου. Τὰ τοιαῦτα ἐντάλματα ἐκδίδονται ἐπὶ Δημοσίων Ταμείων Ἀθηνῶν. Πειραιῶς ἢ καὶ Ἐπαρχικῶν, τῇ αἰτῇ τῶν δικαιούχων. Τὴν ὑπαρξίν σχετικῆς πιστώσεως διὰ τὰ ἐντάλματα τῶν Ἐπαρχικῶν ἐφ' ὅσον ταῦτα ἐκδίδονται ὑπὸ δευτερεύοντος Διατάκτου βεβαίωσι διὰ πρόξεως τῆς ἐπὶ τῆς οἰκείας ἐντολῆς ἢ ἀρμοδία Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ἥτις μεταβιβάζεται ἐκ τῶν ὑστέρων εἰς τὰ Ταμεία τῶν Ἐπαρχικῶν, τῇ αἰτῇ τῶν ταύτων πρὸς τὸ εἰδικὸν Λογιστήριον τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

3. Τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης ἢ ἡ τυχὼν ἐτέρα ὀριζομένη πρὸς τοῦτο Ἀρχή, ἐκδίδουσα τὴν ἐντολὴν ἢ χρηματικὸν ἐντάλμα πληρωμῆς, βεβαίωσι τὴν ἐφ' ἧς ἀπᾶς ἐκδίδουσιν

τούτων βᾶσι τῆς πρωτοτύπου ἀποφάσεως. Πρὸς τοῦτο τηρεῖ ἴδιον βιβλίον εἰς ὃ καταχωρεῖ τὰ κύρια στοιχεῖα ἐκάστης ἀποφάσεως, τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἐντολῆς ἢ χρηματικῆς ἐντάλλεως καὶ τηρεῖ ἴδιον φακέλλον τῶν διαδιδασμένων ἀντιγράφων τῶν ἀποφάσεων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἡ ἐντολὴ ἐκδόσεως τοῦ ἐντολέως κοινοποιεῖται καὶ εἰς τὸ Δικαστήριον τὸ ἐκδικάσας τὴν διαπίστησιν ἐπὶ τῷ σκόπῳ ἐνημερώσεως τοῦ σχετικοῦ φακέλλου.

5. Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργὸν νὰ παραδέχηται ἀναγνωρίζῃ καὶ ἐντέλλεται τὴν πληρωμὴν εἰς βᾶρος τοῦ Δημοσίου δαπανῶν πρὸςρχομένων εἰς ἐπιτάξεις ὡς πρὸς τοὺς ὑλικοὺς καὶ κτιρίων, γενομένων ἐπὶ ἐφαρμογῇ τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 4442)1929 «περὶ εἰσφορῶν» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη βᾶσι μόνον τῆς ἀποφάσεως τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων Νόμου 4442)29 καὶ τῶν τοιούτων τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἄνευ τῶν τριπλοτύπων ἀποδείξεων χρεώσεως τῆς ἀρμοδίας Διαχ)σεως διὰ τοῦ ἐπιταχθέντος ὕλικου, ἢ τῶν πρωτοκόλλων ἐκτελεσθείσης ἐργασίας, ὡς μὴ καθισταμένης δυνατῆς τῆς συγκέντρωσεως τοιούτων στοιχείων λόγῳ διαλύσεως τῶν Μονάδων καὶ καταστροφῆς τῶν Ἀρχείων των.

6. Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Ἀμύνης ὑποβάλλονται ὡς αὐτῶς, κατὰ τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα, καὶ αἱ βεβαιωτικαὶ τῆς παραγράφου τρίτης τοῦ ἄρθρου δεκάτου ἀποφάσεις, εὐθὺς ὡς αὗται καταστῇσιν ἀμετάκλητοι, διὰ τὸν παρ' αὐτοῦ καθορισμὸν τῆς ὀφειλόμενης εἰς τοὺς δικαιούχους ἀποζημιώσεως, κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ τετάρτῃ τοῦ αὐτοῦ δεκάτου ἄρθρου ὀρισθέντα

* Ἄρθρον 13.

Τὰ Δικαστήρια ὡς καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀναγνωρίζοντα κατὰ βᾶσιν ἀπαιτήσιν, ἐφ' ἧς ἐκδίδουσι ἀπόφασιν καταβολῆς, στηριζομένην εἰς καταφανῶς ἀποδεδειγμένην ἐνέργειαν ὑποκειμένου ὀργάνου, ὀφειλομένην εἰς δόλον, βάρειαν ὀφείλειαν ἢ ὑπερβάσιν δοθείσης ἐντολῆς, ὑποβάλλουσιν ὑποχρεωτικῶς τὰ σχετικὰ στοιχεῖα εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑθνικῆς Ἀμύνης, ὅστις δύναται νὰ καταλογίσῃ διὰ διαταγῆς τοῦ τοῦ ὅλον ἢ μέρος τῆς εἰς τὸ Δημοσίον ἐπεληθούσης ζημίας ἐκ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας εἰς βᾶρος τοῦ ἀνωτέρω ὀργάνου ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀξιοποιεῖν τῆς πράξεως. Κατὰ τῆς τοιαύτης καταλογιστικῆς Διαταγῆς ἐπιτρέπεται ἐφεσις ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὰς κατεμέναις διατάξεις.

* Ἄρθρον 14.

1. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ τὴν ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν πραγματογνομένων ἀναγοράσεως εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης πίστωσης ὑπὸ ἴδιον Κεφάλαιον καὶ ἄρθρον.

2. Ἀπάται αἱ δαπάναι τῆς συγκροτήσεως καὶ λειτουργίας τῶν Δικαστηρίων τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος βαρύνουσι τὰ οἰκεία Κεφάλαια καὶ ἄρθρα τοῦ Εἰδικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης.

3. Εἰς τοὺς Προέδρους, τὰ μέλη καὶ τοὺς Ἐπιτρόπους τῆς Ἐπικρατείας τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Α' καὶ Β' Διοικητικῶν Δικαστηρίων χορηγεῖται εἰδικὴ ἀποζημιώσις κατὰ τὰς ἀποδοχὰς εἰς βᾶρος τῆς διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένης πιστώσεως, καθοριζομένη ὡς κατωθί :

α) Διὰ τὸ Α' Δικαστήριον δραχ. ἐξομοιχόμενα (70) δι' ἐκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν.

3) Διὰ τὸ Β' Δικαστήριον δραχ. τεσσαράκοντα (40) δι' ἐκάστην ἐκδιδομένην ἀπόφασιν.

Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη χορηγεῖται μόνον εἰς τοὺς μὴ ἀπαλλασσομένους τῆς κυρίας ὑπηρεσίας τῶν.

Αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημιώσεις ἐμπίπτουσιν εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος 580)1941, ἀπερὶ ἀπαγορεύσεως τῆς πολυθεσίας κλπ..

Ἡ πληρωμὴ τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημιώσεων γίνεται διὰ καταστάσεως τοῦ Προέδρου ἐκάστου Δικαστηρίου εἰς ἣν ἀναφέρονται αἱ παρ' ἐκάστου Δικαστηρίου ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις.

Αἱ αὗται προϋποθέσεις καὶ περιορισμοὶ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ἀποζημιώσεις τῶν μελῶν τῶν λειτουργούντων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Νόμου 4442)1929 «περὶ Στρατ. εἰσφορῶν» τῶν ἀποζημιώσεων τούτων διπλασιαζομένων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ καταργουμένων τῶν περιορισμῶν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπὶ ἀποζημιώσει συνεδριάσεων κατὰ μῆνα τῶν Δικαστηρίων τούτων. Εἰς τοὺς Γραμματεῖς καὶ Ὑπογραμματεῖς τῶν Διοικητικῶν Δικαστηρίων Στρατ.)κῶν Ἐπιτάξεων γενικῶς καὶ τοὺς τοιούτους τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Α' καὶ Β' Δικαστηρίων χορηγεῖται μηνιαία ἀποζημίωσις δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) ἀσχέτως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων.

*Ἀρθρον 15.

1. Ἀπαται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἀπαιτούμενη διαδικασία διεξάγεται ἀτελῶς, πλην τῆς καταθέσεως τοῦ παραβόλου κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 11 ὁρισμένα.

2. Αἱ πληρωτέαι ἀποζημιώσεις διὰ τὰς ἀπαιτήσεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος ὑπόκεινται μόνον εἰς κράτησιν 40) ὑπὲρ τοῦ κοινῶν πόρου τῶν Μετοχικῶν Ταμείων Στρατοῦ Ναυτικοῦ καὶ Ἀεροπορίας.

*Ἀρθρον 16.

1. Ὑποβολὴ αἰτήσεων ἀποζημιώσεως, ἔδσει τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἐπιτρέπεται μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους 1942. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ Οἰκονομικῶν ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παραταθῇ ἀπὸ τῆς λήξεώς της μέχρι ἐνὸς ἔτους.

2. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς προθεσμίας ταύτης παραγράφονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος προβλεπόμεναι ἀπαιτήσεις.

*Ἀρθρον 17.

Κρατικὰ ὄργανα ἢ ἰδιῶται καθίστανται καὶ ἀστικῶς ὑπεύθυνοι ἔναντι τοῦ Δημοσίου ἀσχέτως τοῦ ἀξιοποίνου τῆς πράξεως ἐφ' ὅσον ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας ἤθελον καταθέσῃ μαρτυρίας ἢ παράσχει στοιχεῖα ἀνακριτῇ ἔδσει τῶν ὁσίων τὸ Δημοσίον ἢ θελε καταβάλλῃ ἀποζημιώσεις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος. Ἡ τοιαύτη ζημία καθορίζεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ εἰσπράττεται ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ὁργάνων τούτων καὶ τῆς περιουσίας αὐτῶν προκειμένου δὲ περὶ ἰδιωτῶν κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

*Ἀρθρον 18.

Τὰ τῆς ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος Δικαστηρίων τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ρυθμίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης Ὑπουργοῦ.

*Ἀρθρον 19.

1. Ἀπαιτήσεις δικαιούχων ἐκ Στρατιωτικῶν Ἐπιτάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 4442)1929 «περὶ Στρατιωτικῶν Εἰσφορῶν» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, αἵτινες δὲν δύνανται νὰ ἐκδικασθῶσιν εἰς τὰ κατὰ Νομοὺς Διοικητικὰ Δικαστήρια, ὅπου ἐπραγματοποιήθησαν αἱ ἐπιτάξεις, λόγῳ μὴ λειτουργίας τοιούτων Δικαστηρίων εἰς Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν, Δυτικὴν Θράκην καὶ τινὰς ἐτέρας περιφερείας εἰσάγονται πρὸς ἐκδίκασιν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦ Νομοῦ τῆς διαμονῆς τοῦ αἰτούντος προσώπου, ἢ τῆς προτιμητέας του, ἐφ' ὅσον εἶναι εἰσέτι κάτοικος κατεχομένης περιοχῆς.

2. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομοθ. Διατάγματος δὲν ὑπάγονται αἱ ἀπαιτήσεις τρίτων κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ συμβάσεων συναφθεισῶν μετὰ τῆς τέως Διοικήσεως Φρουρίου Θεσσαλονίκης ἢ ἐκ πράξεων καὶ παραλείψεων ταύτης

Αἱ ἀπαιτήσεις αὗται διέπονται ὑπὸ ἰδίου Νόμου

*Ἀρθρον 20.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος, συντακτικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 19ης Σεπτεμβρίου 1941 «περὶ Διακανονισμοῦ ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου ἐκ πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1940—1941 ἤτοι ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1941, πλην τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος ἰσχυούσης ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Πράξεις ἢ ἀποφάσεις ἐκδοθεῖσαι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 554)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος διατηροῦσι τὸ κύρος αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Μαΐου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Κ. ΛΟΓΘΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΗΛΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΗΓΩΤΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰουλίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ν ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ότι από 1ης Ιανουαρίου 1942 δυνάμει του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 1013/1937 Αναγκαστικού Νόμου (Εφ. Κυβ. 531 της 31/12/1937 (Τεύχος Α') και της εις εκτέλεσιν αυτού εκδοθείσης υπ' αριθ. Τ 9464 της 24 Δεκεμβρίου 1941 αποφάσεως του Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευθείσης εις το υπ' αριθ. 223 (Τεύχος Β') φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της 29 ιδίου μηνός, ωρίσθησαν οι όροι της έτησίως συνδρομής της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, τα τέλη των δημοσιεύσεων και ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων τῆς Εφημερίδος της Κυβερνήσεως κλπ. ως κάτωθι :

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

	Εσωτερικού	Εξωτερικού
1. Διά τὸ τεύχος Α'	Δραχ. 500	1000
2. Διά τὸ τεύχος Β'	» 300	700
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	» 700	1500
4. Διά τὸ τεύχος Γ'	» 300	700
5. Διά τὰ τρία τεύχη Α', Β καὶ Γ'	» 900	2000
6. Διά τὸ Παράρτημα	» 750	1700
7. Διά τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ τὸ Παράρτημα	» 1500	3500
8. Διά τὸ Δελτίον Ἀν. Ἑταιριῶν	» 2000	4000
9. Διά τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν	» 3500	7000
10. Διά τὸ Δελτίον Ἐμπορ. καὶ Βιομηχ. Ἱδιοκτησίας	» 1000	2000
11. Διά τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία Ἀνων. Ἑταιριῶν καὶ Ἐμπορ. Βιομηχ. Ἱδιοκτ	» 4500	9000
12. Διά τὸ τεύχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	» 1000	2000
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	» 5500	11000

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ έτησία συνδρομή σθῃ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς ὡς ὄνω ἀναγεγραμμένης συνδρομῆς τοῦ Ἑσωτερικοῦ.

Η συνδρομή εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ εἶναι προπληρωτέα.

Ι τιμὴ των τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Εφημερίδος ὠρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον :

Γῶν Α' Β' Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἑταιριῶν καὶ τοῦ Τεύχους «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.» Δρ. 20 -

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη των πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργεῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι γραμματίου παραλαβῆς ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας Δρ. 100.-
3. Δι' ἕκαστον ἀντίτυπον τοῦ Δελτίου Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας μέχρι 31/12/39 » 100 -

Τὰ τέλη των δημοσιεύσεων ὀρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων Δρ. 600
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν » 20.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν » 5.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, ὡς αὐτὴς δημοσιεύονται μετὰ των μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ » 10.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνων. Ἑταιριῶν » 2.000
6. Τῶν ἀνακοινώσεων των ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἑταιριῶν συμφώνως τῷ Β.Δ. τῆς 20/5/1939 » 500
7. Τῶν ἰσολογισμῶν των Ἀνων. Ἑταιριῶν » 10.000
8. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν » 3.000
9. Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 τοῦ Νόμου 3221) 1924 γνωστοποιήσεων των Κτηματικῶν Γραπεζῶν » 4.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Εφημ. Κυβερνήσεως

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων » 400

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ